İDEALİST FELSEFENİN SON PEYGAMBERİ

Mehmet İnanç Turan

Mehmet İnanç Turan

İsveç Yazarlar Birliği üyesidir. Yayımlanmış kitapları şunlardır:

Nâzım'ı Anlamak (Pêrî, 1998),
Hayat Aşk ve Kadın (birinci basım Etki, 2000, ikinci basım Etki, 2008),
Yıkıntının Tarihi ve Teorisi (Etki, 2001 – ikinci basım Özgür Üniversite Kitaplığı, 2011),
İnsan Olması Engellenmiş İnsan (birinci basım Bulut-Etki, 2001, ikinci basım Etki, 2005),
Edebiyatla Örülmüş Aşk Mektupları (Etki, 2003),
Nâzım'ı Nâzımca Anlamak (ikinci basım Etki, 2004, üçüncü basım İzan Yayıncılık, 2020),
Shakespeare ile Tanışmak İster misiniz? (Etki, 2006),
Shakespeare ile Tarihe Yolculuk (Etki, 2006),
Küreselleşme (Etki, 2006),
Aykırıhayat (Etki, 2007),
Düşünmenin Felsefi Yolu (Etki, 2007),
Siz de Filozofsunuz (Etki, 2007),
Bin Bir Aforizma (Etki, 2008),
Yaşanmamış Sosyalizm (Yordam, 2009),
Özgür Bir Dünya İçin Direnen Kasabalılar (birinci basım Etki, 2009, üçüncü basım Etki, 2018),
Felsefenin Ateşi (Kalkedon, 2009),
Marksizmin Doğuşu (Kalkedon, 2010),
Tarihin Silinmez Mürekkepli Aşkları (Kalkedon, 2010),
On İki Eylül Karanlığında Ölüme Ateş Yakanlar (Kalkedon, 2010),
Felsefi Aşk (Etki, 2011),
Felsefeyi Aşmış Marksizm (Kalkedon, 2011),
Aşkın ve Sevginin Felsefesi (Etki, 2012),
Ütopik Sosyalizmi Aşmış Marksizm (Ütopya, 2012),
Mustafa Suphi'nin Partisi (Etki, 2013),
Büyümüş Marksizm (Ütopya, 2013),
Lenin'e Dönüş (Ütopya, 2014),
Türkiye Komünist Partisi ve Marksizm (Etki, 2014),
Marx'ın Grundrisse'si (Ütopya, 2015),
Asi Ruhlu Kasabalı (Etki, 2015),
Marx'ın Şifresi (Ütopya, 2016),
Lenin'den Sonra (Ütopya, 2016),
Marx'ın Sosyalizm Teorisi ve Karikatürü (Ütopya, 2017),
Marksizm'in El Kitabı (Ütopya, 2017),
Sosyalizm ve Anti-Sosyalizm (Ütopya, 2018),
Mustafa Suphi'nin Partisi'nde Sosyalizm ve Enternasyonalizm (Etki, 2018),
Dimitrov'un Günlükleri (Ütopya, 2019),
Eleştirel Gözle Troçki (Ütopya, 2019),
Aleviliğin Bilimsel Kimliği (Ütopya, 2020),
Aleviliğin Doğuş Kaynakları (Ütopya, 2021),
Alevilikten Sapmalar (Ütopya, 2022),
Aleviliğin Özü (Ütopya, 2023),
Müslümanlık Felsefesinin Doğuş Tarihi (Ütopya, 2024),
İslam Felsefesinde Kadın ve Eşitlik (Apec, 2026),
İslam Felsefesinde Evren ve İnsan (Arşiv, 2026),
İslam Felsefesinin Görünmez Dünyası (Arşiv, 2026),

İslam Felsefesinin Mucizeleri (Arşiv, 2026),
İslam Felsefesinde Yanıtsız Sorular (Arşiv, 2026),

inancmehmet@hotmail.com

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

PEYGAMBERİ SEÇEN TANRI'NIN NİTELİKLERİ

İSLAM FELSEFESİNİN DOĞUŞU VE GELİŞMESİ

HZ. MUHAMMED

SONUÇ

YARDIMCI KAYNAKÇA

ÖNSÖZ

İdealist felsefe ile materyalist felsefe birbirinin karşıtıdır. Nesnel idealist felsefe; doğaüstü gücü temel alan, her şeyi bu doğaüstü güçle açıklayan dinsel bir felsefedir. Bu felsefenin kullandığı kategorilerden (kavramlardan) en önemlilerinden biri peygamberliktir.

Tanrı kategorisinden sonra peygamberlik gelir.

Peygamber, Tanrı aracılığıyla bir dini yaymakla görevlendirildiğine inanılan kişidir. İslam felsefesinde yirmi beş peygamberin ismi özellikle anılır. Bunlardan dört tanesine kutsal kitaplar verilmiştir: Tevrat, Hz. Musa'ya; Zebur, Hz. Davud'a; İncil, İsa'ya; Kur'an da Hz. Muhammed'e verilmiştir.

İdealist İslam felsefesine göre son peygamber Hz. Muhammed'dir, yeni bir peygamber artık gelmeyecektir. Son kutsal kitap da Kur'an'dır.

***

Kur'anın parça parça yaklaşık olarak 23 yılda indiği kabul edilmektedir. Hz.Muhammed 571 tarihinde doğmuş, 40 yaşında peygamber olduğunu ilan etmiştir. Buna göre ilk ayet 610-611 yılında gelmiş olmalıdır.

Hz.Muhammed kendisine iletilen ayetleri taş, deri, ağaç yaprağı, tahta, kemik, vb. nesneler üzerine yazdırmış ve bunları etrafındaki insanlara ezberletmiştir. Ne var ki, Kur'an ayetleri Hz.Muhammed zamanında bir kitap haline getirilmemiştir. Bu işi Halife Ebubekir, Hz.Muhammed öldükten sonra yapmıştır. Ebubekir zamanında kitap haline getirilen Kur'an'a **mushaf** ismi verilmiştir. Bu mushafı Ebubekir yanına almıştır. Ebubekir öldükten sonra Halife Ömer'e bu Mushaf geçmiştir. Ömer ölünce kızı Hafsa bu kitabı devralmıştır.

Halife Osman döneminde Hafsa'dan istenen Kur'an, Kureyş diliyle yeniden düzene sokulmuş ve birkaç nüsha çoğaltılmıştır. Emevi halifelerinden Mervan daha sonra Hafsa'nın elindeki mushafı yaktırmıştır.

***

Hz. Muhammed'in hayatını anlatan binlerce kitap vardır. Ne yazık ki, bunların çoğunluğu birbirinin kopyasıdır. Hz. Muhammed'in hayatı konusunda resmi bir tarih oluşmuştur. Resmi tarih, gerçekleri yansıtmayan bir tarihtir.

Bu çalışma resmi tarihin dışına çıkarak Hz. Muhammed'i bilimsel gözle ele almaktadır. Gerçekleri diyalektik yöntemle ortaya sermektedir.

Bu kitabın amacı, İslam felsefesinin kutsal kitabına dayanarak, Hz. Muhammed'in bu felsefe içindeki yerini saptamaktır. Hz. Muhammed'in İslam felsefesinin doğuş tarihindeki rolünü göstermektir.

Bu satırların yazarı bilimsel felsefenin tarafındadır. Her şey göründüğü gibi değildir. Her şey göründüğü gibi olsaydı, bilime gerek olmazdı. Görünenin kabuğunu soyarak gerçeği bulmak isteyenlere yararlı olması umuduyla…

PEYGAMBERİ SEÇEN TANRI'NIN NİTELİKLERİ

- İslam felsefesindeki Tanrı canlı bir varlıktır.

  "*Allah, kendisinden başka hiçbir ilah olmayandır. Diridir."*[1]

  Bu ayet Âl-i İmran Suresi'nin 2. ayetiyle kelime kelime aynıdır.

  "*Allah (...) Diridir."*[2]

- Tanrı'nın bir yüzü vardır.

  "Doğu'da, Batı'da Allah'ındır. Nereye dönerseniz, Allah yüzü işte ordadır." [3]

- Tanrı'nın kulakları vardır; gözleri vardır; işitir, görür.

  "Şüphesiz Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."[4]

  "Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin."[5]

  "Allah sizin sürdürdüğünüz konuşmayı işitmekteydi. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir."[6]

- Tanrı'nın iki eli vardır.

  "Bir de Yahudiler, "Allah'ın eli bağlıdır" dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın ve lanete uğrasınlar! Hayır, O'nun iki eli de açıktır."[7]

  "Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir."[8]

  "Allah, "Ey İblis! Ellerimle yarattığıma saygı ile eğilmekten seni ne alıkoydu? (....) dedi."[9]

- Tanrı konuşur.

[1] Bakara Suresi/Ayet 255, Kur'an-ı Kerim, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy. 41.
[2] Âl-i İmran Suresi/Ayet 2, age , sy. 49.
[3] Bakara Suresi/Ayet 115, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy. 17.
[4] Hac Suresi/Ayet 75, Age, sy. 340.
[5] Tur Suresi/Ayet 48, Kur'an Diyanet, sy. 524.
[6] Mücadele Suresi/ Ayet 1, Kur'an Diyanet, sy. 541.
[7] Maide Suresi/Ayet 64, Kur'an Diyanet, sy. 117.
[8] Fetih Suresi/Ayet 10, Kur'an Diyanet, sy. 511.
[9] Sad Suresi/Ayet 75,Kur'an Diyanet, sy. 456.

"İşte Peygamberler! Biz, onların bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. İçlerinden Allah'ın konuştukları vardır."[10]

"Allah, Musa ile doğrudan konuştu."[11]

"Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla yahut perde arkasından konuşur."[12]

- İslam felsefesindeki Tanrı, yemin eder.

"*Bakın! Yıldızların yerlerine yemin ederim - ki bilesiniz, bu gerçekten pek büyük bir yemindir – kuşkusuz o değeri çok yüce Kur'an'dır."*[13]

"Kıyamet gününe yemin ederim. (...) Kendini kınayan nefse yemin ederim. İnsan, kemiklerini toplayıp birleştiremeyeceğimizi mi sanıyor?"[14]

"Yemin ederim o şafağa. Geceye ve onun topladığı şeylere."[15]

"Yemin olsun sabahın aydınlığına."[16]

- İslam felsefesindeki Tanrı'nın duyguları vardır; kızar, öfkelenir, beddua (lanet) okur.

"*Allah'ın size kızması şimdi sizin kendinize kızmanızdan elbette daha şiddetlidir."*[17]

"Ebu leheb'in Elleri kurusun! (...)

O, alev alev yanan ateşe atılacak."[18]

"Yahudiler, Uzeyr, Allahın oğludur dediler. Hıristiyanlar ise, İsa Mesih, Allah'ın oğludur dediler. (...) Allah onları kahretsin!"[19]

- Hz. Muhammed'i seçen Tanrı, düşmanlarından imansızlardan intikam (öç) alır.

"Şüphesiz ki, biz öcümüzü alırız."[20]

"*Biz de onlardan intikam aldık. Yalanlayanların sonu, bak nasıl oldu!"*[21]

[10] Bakara Suresi/Ayet 253, Kur'an Diyanet, sy. 41.
[11] Nisa Suresi / Ayet 164, Kur'an Diyanet, sy. 103.
[12] Şûrâ Suresi / Ayet 51, Kur'an Diyanet, sy. 487.
[13] Vâkıa Suresi / Ayet 75-77 , ,Kur'an Tefsir V , Diyanet , sy. 228.
[14] Kıyamet Suresi / Ayet 1-3, Kur'an Tefsir V, Diyanet, sy. 503.)
[15] İnşikâh Suresi / Ayet 16-21, Kur'an Tefsir V, Diyanet, sy. 586.
[16] Fecr Suresi / Ayet 1-5, Kur'an Tefsir V, Diyanet, sy. 616.
[17] Mümin Suresi / Ayet 10, Kur'an Tefsir IV, Diyanet, sy. 643.
[18] Tevbe Suresi/Ayet 1, 2, 4, 5, Kur'an Tefsir V, Diyanet, sy. 710.
[19] Tevbe Suresi / Ayet 30, Kur'an, Diyanet, sy. 190.
[20] Duhân Suresi / Ayet 16, Kur'an, Diyanet, sy. 495.
[21] Zuhruf Suresi / Ayet 25, Kur'an, Diyanet, sy. 490

"Şüphesiz ki, biz suçlulardan intikam alıcıyız."[22]

"Bu yüzden onlardan intikam aldık. Ayetlerimizi yalanlamaları ve onları umursamamaları sebebiyle kendilerini denizde boğduk."[23]

"Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma! Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir."[24]

- Tanrı hem kendisini över, hem de övülmesini ister; Hamd, Tanrı'ya övgü sunmak demektir.

"Allah hakkın ta kendisidir. (...) Şüphesiz, Allah yücedir; büyüktür."[25]

"Gerçek şu ki, ben mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım."[26]

"Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur."[27]

"Şüphesiz ki, Allah elbette zengindir, elbette övgüye layıktır."[28]

"Hamd, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisinin olan Allah'a mahsustur."[29]

"Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise her bakımdan sınırsız zengin olandır, ***övülmeye hakkıyla layık olandır****."*[30]

- İslam felsefesinin Tanrı'sı düşmanlarına tuzak kurar.

"Ben onlara mühlet veririm. Şüphesiz ***benim tuzağım*** *çetindir."*[31]

"Onlar bir tuzak kurdular. Farkında değillerken Allah da bir ***tuzak kurdu****."* [32]

"Allah, daha çabuk tuzak kurar."[33]

"*Onlar tuzak kurdular. Allah da tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır."*[34]

- Tanrı'nın görünmez orduları vardır.

[22] Secde Suresi / Ayet 22, Kur'an, Diyanet, sy. 416.
[23] Arâf Suresi / Ayet 136, Kur'an, Diyanet, sy. 165.
[24] İbrahim Suresi/ Ayet 47, Kur'an, Diyanet, sy. 260.
[25] Lokman Suresi / Ayet 30, Kur'an, Diyanet, sy. 413.
[26] Neml Suresi / Ayet 9, Kur'an, Diyanet, sy. 376.
[27] En'am Suresi / Ayet 1, Kur'an, Diyanet, sy. 127.
[28] Hac Suresi / Ayet 64, Kur'an, Diyanet, sy. 338.
[29] Sebe Suresi / Ayet 1, Kur'an, Diyanet, sy. 427.
[30] Fatır Suresi / Ayet 15, Kur'an, Diyanet, sy. 435.
[31] Araf Suresi / Ayet 183, Kur'an, Diyanet, sy. 173.
[32] Neml Suresi / Ayet 50, Kur'an, Diyanet, sy. 380.
[33] Yunus Suresi / ayet 21, Kur'an, Diyanet, sy. 210.
[34] Al-i İmran Suresi / ayet 54, Kur'an, Diyanet, sy. 56.

"Hani (düşman) ordular üzerinize gelmişti de biz onların üzerine (...) ***görmediğiniz ordular*** *göndermiştik."*[35]

"Andolsun, Allah birçok yerde ve Huneyn savaşı gününde size yardım etmiştir. (...) Bir de sizin ***göremediğiniz ordular*** *indirdi ve inkâr edenlere azap verdi."*[36]

- İslam felsefesindeki Tanrı sadece erkekleri peygamber olarak seçer.

"Senden önce de ancak, kendilerine vahyettiğimiz birtakım ***erkekleri*** *Peygamber olarak gönderdik."*[37]

"Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım ***erkekleri*** *Peygamber gönderdik."*[38]

"Eğer onu (Peygamberi) bir melek kılsaydık yine onu bir adam (suretinde) yapardık."[39]

- Hz. Muhammed'i seçen Tanrı'nın bir dini vardır; bu da İslam dinidir.
"Şüphesiz Allah katında din İslam'dır."[40]

"Kim İslam'dan başka bir din arama çabası içine girerse, bilsin ki bu kendisinden asla kabul edilmeyecek."[41]

"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım, sizin için din olarak İslamiyet'i beğendim."[42]

"Onlar Allah'ın ***dininden*** *başkasını mı arıyorlar? Oysa göktekiler ve yeryüzündekiler isteyerek veya istemeyerek hep O'na boyun eğmişlerdir."*[43]

- İslam felsefesindeki Tanrı; Hz. Muhammed, Mekke'de güçsüz durumdayken (Müslümanlar az sayıdayken) diğer dinlere karşı hoş görülüdür; dinde zorlamaya karşıdır.

"De ki; Ey inkârcılar!
Ben sizin tapmakta olduğunuz şeylere tapmam.
Siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz. (...)
Sizin dininiz size, benim dinim banadır."[44]

---

[35] Ahzâb Suresi / Ayet 9, Kur'an, Diyanet, sy. 418.
[36] Tevbe Suresi / Ayet 25-26, Kur'an, Diyanet, sy. 189.
[37] Nahl Suresi / Ayet 43, Kur'an, Diyanet, sy.271.
[38] Enbiya Suresi / Ayet 7, Kur'an, Diyanet, sy.321.
[39] En'âm Suresi / Ayet 9, Kur'an, Diyanet, sy.128.
[40] Âl-i İmran Suresi / Ayet 19, Kur'an, Diyanet, sy.51.
[41] Âl-i İmran Suresi / Ayet 85, Kur'an, Diyanet Tefsir I, sy.623.
[42] Maide Suresi / Ayet 3, Kur'an, Diyanet Tefsir II, sy.202.
[43] Âl-i İmran Suresi / Ayet 83, Kur'an, Diyanet Tefsir I, sy.618.
[44] Kafirun Suresi / Ayet 1-6, Kur'an, Diyanet Tefsir V, sy.704.

*"**Dinde zorlama yoktur**."*[45]

Hz. Muhammed Medine'ye göç edip, orada güçlendikten sonra Tanrı'nın diğer dinlere karşı tutumu sertleşir. Tanrı, İslam dininden olmayanlara karşı cihad yapılmasını ister. Cihad Tanrı yolunda, İslam dini için savaşmak demektir.

"Kendilerine savaş açılan Müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle cihad için izin verildi."[46]

"Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun! (...) Allah (...) birbirinizle denemek için böyle yapıyor."[47]

"Din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın."[48]

"*Allaha ve Resulune savaş açanların cezası (...) öldürülmeleri, yahut asılmaları, veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut o yerden sürülmeleridir."*[49]

Görüldüğü üzere Hz.Muhammed'i peygamber olarak seçen Tanrı; katı, sert, savaşçı bir niteliktir.

[45] Bakara Suresi / Ayet 256, Kur'an, Diyanet Tefsir I, sy.402.
[46] Hac Suresi / Ayet 39, Kur'an, Diyanet, sy.336.
[47] Hz.Muhammed Suresi / Ayet 4, Kur'an, Diyanet, sy.506.
[48] Enfel Suresi / Ayet 39, Kur'an, Diyanet, sy. 180.
[49] Maide Suresi/ Ayet 33, Kur'an, Diyanet, sy. 112.

İSLAM FELSEFESİNİN DOĞUŞU

İslam felsefesi bir kabile toplumu olan Mekke'de ortaya çıktı. Arabistan yarımadasında ihtiyaç olan merkezi devletin ortaya çıkışına hizmet etti. Bu nedenle İslam felsefesi bu devletin ideolojisi oldu. Başka bir deyişle İslam felsefesi söz konusu devletin dini oldu. Devlet ve İslam dini Arabistan'da birlikte doğdular; birbirine kopmaz biçimde bağlandılar.

İslam öncesi dönemde (bu döneme Cahiliye çağı deniyor) Arapların bir Allah inancı vardı; ama putlar aracılığıyla Allah'a ulaşabileceklerini düşünüyorlardı. Cahiliye döneminin en önemli putları: Hübel, Lât, Menât, Uzza ismini alan putlardı.

Arabistan'da yaşayan Yahudi ve Hıristiyan kabileler vardı. Yahudi kabileler özellikle Medine şehrinde toplanmışlardı. Yahudi ve Hıristiyanlara bir kitaba (Tevrat ve İncil'e) inandıkları için "Kitap Ehl-i" deniyordu.

***

Mekke'de egemen olan kabile Kureyş kabilesiydi. Kureyş kabilesi farklı aşiretlerden oluşuyordu. Kureyş kabilesinde egemen ve zengin olan aşiret Emeviler'di. Emeviler'in karşısında güçsüz durumda olan Haşimiler aşireti vardı.

40 yaşında peygamberlikle ödüllendirilen Hz.Muhammed, Haşimiler aşiretindendi.

610-611 yılında Hz.Muhammed Tanrı'dan vahiy yoluyla (Cebrail meleğinin aracılığıyla) ilk ayetini aldığını bildirdi.

Vahiy, Allah'ın peygamberlere ulaştırdığı söz, kelam anlamına geliyordu. Bunlara Sûre deniyordu ve ayetlerin toplamından oluşuyordu. Sûreler bir ayet grubunu içeriyordu. Ayetler sûreler içinde yer alan cümleler veya cümle gruplarıydı. 22-23 yıl boyunca Hz.Muhammed'e 114 sûre gelecek ve bunların toplamına *Kur'an'ı Kerim* denecekti.

Demek ki, İslam felsefesi 610-611 yılından itibaren Hz.Muhammed tarafından oluşturulmaya başlanan bir felsefeydi, ya da daha doğrusu nesnel idealist bir felsefeydi. Hz.Muhammed İslam felsefesini 13 yıl Mekke'de, 10 yılda Medine'de kalarak tamamlayacaktı. 610-611'den Hz.Muhammed'in ölümüne kadar (632'ye kadar) olan zaman dilimi İslam felsefesinin doğuş, gelişme ve bitiş (tamamlanma) dönemi olacaktı.

Şimdi İslam felsefesinin tamamlanma tarihi olan 632 yılına kadar olan önemli olayları kısaca özetleyelim.

***

Kur'an'ın ilk ayeti 610-611 yılında geldiğinde Hz.Muhammed 40 yaşındaydı. Yaklaşık olarak 571 yılında doğmuştu; 40 yıl sonra peygamberliğini ilan etmişti.

Hz.Muhammed 622 yılına kadar Mekke'de İslam felsefesini yaymaya çalıştı. Bu 12-13 yıllık Mekke dönemi Hz.Muhammed için İslam felsefesinin temellerini atma dönemiydi. Mekke

toplumundan müthiş bir tepki aldı. Mekke'deki Kureyş kabilesinin egemen aşireti olan Emeviler, İslam felsefesini yaymaya çalışan Hz.Muhammed ve arkadaşlarına karşı büyük bir terör eylemi başlattılar. İslam felsefesini kabul eden çok ufak bir azınlıktı. (Kimi araştırmacılara göre 300-400 kişi Müslüman oldu). Kureyş kabilesinin çoğunluğu bu azınlık üzerinde baskı ve eziyet uyguladı. Doğal olarak İslam felsefesi "gelişemedi" ve büyüyemedi. Hz.Muhammed ve ona inananlar kendilerine yapılan teröre dayanamayarak 622 yılında Medine'ye göç etmeye karar verdiler. Bu göç Hicret adıyla tarihe geçti.

Hicretten çok önce (619'da) Hz.Muhammed'in karısı Hatice'nin öldüğünü belirtelim. Hatice'nin ölümünden sonra Hz.Muhammed'in Mekke'de Sevde Bin Zem ile evlendiğini, ayrıca 6 yaşındaki Ayşe ile nişanlandığını not edelim.

***

İslam felsefesine göre Mekke döneminde üç büyük mucize gerçekleşmişti.

Birincisi Hz.Muhammed bir eliyle ayı ikiye bölmüştü. Kamer Sûresi'nin 1 ve 2. ayetlerinde bu belirtiliyordu.

"*Vakit yaklaştı ve ay yarıldı. Onlar bir mûcize görseler hemen yüz çevirip, 'Bu öteden beri bilinen bir sihir!' derler.*"[50]

Ayı ikiye kim, nasıl bölmüştür? Bunun açıklamasını Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin ayetle ilgili yaptığı açıklamada buluyoruz. Okuyalım:

"İslâm âlimlerinin çoğunluğuna göre ayın yarıldığını belirten cümle Mekkeliler'in kendisinden bir mûcize istemeleri üzerine Hz. Peygamber'in eliyle işaret edip ayı ikiye bölmesini ve sonra tekrar işaret edip birleştirmesini ifade etmektedir. Bu mûcize İslâmî literatürde inşikaku'l-kamer veya şakku'l-kamer (ayın yarılması) diye meşhur olmuştur."[51]

İkincisi, Miraç olayı meydana gelmişti. Tanrı tarafından Hz.Muhammed Mekke'deki Kâbe'den (Mescid-i Haramdan), Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya (Kudüsteki camiye) uçurulup götürülmüştü. İsra Sûresi'nin 1. ayeti bu mucizeyi belirtiyordu. Hz.Muhammed Kudüs'teki camiden yine uçurularak gökyüzüne çıkarılmıştı. Tanrı ile buluşup, 5 vakit namaz kılınması emrini almıştı. Ayrıca Tanrı, Hz.Muhammed'e ayetlerini göstermişti.

"*Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Hz.Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir.*"[52]

Peki, Cebrâil, Hz.Muhammed'i Mekke'den Kudüs'e nasıl uçurmuştur? Hz.Muhammed cennetten getirilen Burak isimli bir hayvana binmiştir, şimşek hızıyla uçan Burak, Kudüs'e varmıştır.

[50] Kamer Sûresi, 1-2. Ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.179.
[51] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.179.
[52] İsrâSûresi, 1. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.281.

Üçüncü mucize Mağara mucizesiydi. En son mucizeydi. Hicret etmek için hazırlanan Hz.Muhammed'i müşrikler öldürmek istemişti. Tanrı, Enfal Sûresi'nin 30. ayetiyle bunu Hz.Muhammed'e bildirmişti.

"*Hani kâfirler seni tutuklamak veya öldürmek, ya da (Mekke'den) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar. Allah da tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.*"[53]

Bu haberi alan Hz.Muhammed, arkadaşı Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den kaçtı. Sevr dağında bir mağaraya sığındı. Müşrikler, Hz.Muhammed'i aramaya başladılar. Mağaranın kapısına geldiler. Fakat içeri girmekten vazgeçtiler. Bu arada Tanrı görünmez ordularını Hz.Muhammed'i korusun diye göndermişti. Tevbe Sûresi'nin 40. ayeti bu mucize ile ilgiliydi.

"*Hani onlar mağarada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına, 'Üzülme, çünkü Allah bizimle beraber' diyordu. Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş, sizin* ***kendilerini görmediğiniz birtakım ordularla*** *onu desteklemiş, böylece inkâr edenlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise en yücedir.*"[54]

Bilimsel felsefe için önemli olmayan bu türlü efsaneler İslam felsefesi için çok önemliydi; bu felsefenin idealist kökünü gösteriyordu.

***

622 yılının son aylarında hicret tamamlandı; 623 yılını Hz.Muhammed ve arkadaşları Medine'de geçirdiler.

Hz.Muhammed Medine'ye taşındıktan sonra ilk iş olarak Medine'de yaşayan kabilelerin Mekke'ye karşı birliğini sağlamaya girişti.

Mekke'de yaşayan üç din grubu vardı. Müslümanlar, Puta tapanlar (bunlara müşrik deniyordu), ve Yahudiler. Hz.Muhammed bu üç grubu Mekke'deki Kureyş kabilesine karşı birleştirecek olan Medine Vesikasını (sözleşmesini) 623 yılında bu üç din kesimine onaylattı.

Medine Vesikası'na göre, Medine'ye bir saldırı olursa üç din kesimi birlikte karşı koyup savaşacaktı. Medine'deki hiçbir din grubu Mekke'de yaşayan puta tapanlara (müşriklere) yardım etmeyecekti. Herkesin dini kendinin olacaktı; üç dinsel kesim kendi dinlerini diğerlerine kabul ettirmek için baskı yapmayacaktı. Medine Vesikası diyordu ki:

"Medîne taarruza uğrayınca antlaşmayı yapanlar hepsi de birbirine yardım ederler ve bir sulha davet olununca sulhu kabul ederler."[55]

[53] Enfâl Sûresi, 30. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.179.
[54] Tevbe Sûresi, 40. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.192.
[55] Medine Vesikasıı aktaran Ali Himmet Berki – Osman Keskioğlu, *Hazreti Hz.Muhammed ve Hayatı*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2010, s.215.

"Benî yahûdîleri mü'minlerle berâber olan bir ümmettir. Yahûdilerin dîni kendilerine, mü'minlerin dîni kendilerine âittir."[56]

"Hiçbir putperest, hiçbir Kureyşlinin yardımına gitmesin, malları ve şahsı adına şefaatte bulunmasın, Müminlerin aleyhine olan her türlü davranıştan sakınsın."[57]

Medine Vesikası, Hz.Muhammed ve arkadaşlarına Kureyş kabilesinden gelecek saldırılar için bir güvence sağlıyordu.

***

623 yılının sonuna doğru Hz.Muhammed, askeri çete birlikleri kurmaya başladı. Bu askeri birliklerle Kureyş kabilesinin ticaret yapan kervanlarını soymaya ve ganimet almaya girişecekti.

Hz.Muhammed 624 yılında Cihad emrinin Tanrı tarafından bildirildiğini söyledi. Artık Medineli Müslümanlar, Kureyş kabilesinin müşriklerine (puta tapanlarına) karşı fiziksel güçle Allah yolunda savaşacaklardı.

"*Kendilerine savaş açılan müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle cihad için izin verildi. Şüphe yok ki Allah'ın onlara yardım etmeğe gücü yeter.*"[58]

"*Şüphesiz Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık, onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler.*"[59]

Cihad emri, müşriklerin öldürülmesine, kervanların soyulmasına izin veriyordu. Cihad, Allah için Allah yolunda savaşmak anlamına geliyordu.

***

624 yılında **nahle** olayı meydana geldi. Nahle bölgesi Mekke'ye bir günlük mesafeydi. Oraya Abdullah b. Cahş komutasında gönderilmiş çete birliği, bir Kureyş kervanını bastı ve soydu. Hadremi isimli Kureyşli öldürüldü. İki Kureyşli müşrik esir alındı ve Medine'ye getirildi. Böylece Nahle olayı, Mekkeli müşriklerden ganimetin (soygun mallarının) ele geçirildiği ve kan döküldüğü ilk olay oldu. Ayrıca Kureyşliler ele geçirilmiş iki esirleri için fidye (bir miktar kurtulmalık para) ödemek zorunda kaldılar.

***

624'te Nahle olayından sonra Bedir savaşı patlak verdi. Hz.Muhammed, Mekke'den Suriye'ye gitmiş zengin Kureyş kervanını soymak için 300 kişilik bir birlik hazırlamıştı. Kureyşliler bunu öğrenerek 1000 kişilik ordu kurup Hz.Muhammed'in üzerine gönderdiler. İki ordu Bedir kuyusu civarında karşılaştı. Bedir kuyusu Müslümanların elindeydi. Çölde su önemliydi;

[56] Aktaran Ali Himmet Berki – Osman Keskioğlu, *Hazreti Hz.Muhammed ve Hayatı*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2010, s.214.
[57] MaximeRodinson, *Hz.Muhammed,* çev. Atilla Tokatlı, Doruk Yayımcılık, 2008, s.186.
[58] Hac Sûresi, 39. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.336.
[59] TevbeSûresi, 111. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.203.

Hz.Muhammed bu avantajı iyi kullandı. 1000 kişilik Kureyş ordusunu bozguna uğrattı. 50-70 Kureyşli müşrik öldürüldü, bir o kadar da esir ele geçirildi. Ayrıca savaşa katılmış olan Kureyşlilerin mallarına ganimet olarak el konuldu.

"*(Ey Hz.Muhammed!) Sana ganimetler hakkında soruyorlar. De ki: 'Ganimetler, Allah'a ve Resûlune aittir. O hâlde, eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah ve Rasûlüne itaat edin.*"[60]

Ganimetin nasıl bölüştürüleceği konusunda Enfal Sûresi'nin 41. ayeti indi.

"*Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah'a, Peygamber'e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir.*"[61]

Bu ayete göre, ganimetin beşte biri Hz.Muhammed'e ve Tanrı'ya aitti. Bu ayetten sonra artık ileride ele geçirilecek her ganimetten Hz.Muhammed beşte bir pay alacaktı.

İslam felsefesinin inancına göre, Bedir savaşına Tanrı meleklerini göndererek katılmıştı. Enfal Sûresi'nin 9-12. ayetleri, Tanrı'nın 1000 melekle savaşa katıldığını bildirmekteydi.

"*Hani Rabbinizden yardım istiyor, yalvarıyordunuz. O da, 'Ben size ard arda bin melekle yardım ediyorum" diye cevap vermişti.*"[62]

"*Hani Rabbin meleklere, 'Ben sizinle beraberim. İman edenlere sebat verin. Ben kâfirlerin kalplerine korku salacağım. Şimdi vurun boyunlarının üstüne. Vurun, onların bütün parmaklarına' diye vahyediyordu.*"[63]

Tanrı kâfirlerin öldürülmesini istiyordu. Hz.Muhammed'in düşmanları ile Tanrı'nın düşmanları aynı anlama geliyordu.

***

Hz.Muhammed'in Bedir savaşını kazanması büyük bir başarıydı ve doğal olarak Medine'de İslam felsefesinin güçlenme yolunu açtı. Medine'de Müslümanlığın tartışılmaz otoritesini sağlamak gerekiyordu. Artık Medine Vesikası'nı yırtmanın zamanı gelmişti.

Medine'de üç Yahudi kabilesi vardı.

- Kaynuka kabilesi,
- Nadiroğulları kabilesi,
- Kureyza kabilesi.

Hz.Muhammed, Medine'ye taşındıktan sonra Yahudileri Müslüman yapmak için çok emek harcamıştı; ama Yahudileri ikna edememişti. Onların adetlerini benimsemesine, Yahudiler gibi

[60]EnfâlSûresi, 1. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.176.
[61] Enfâl Sûresi, 41. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.181.
[62] Enfâl Sûresi, 9. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.177.
[63] Enfâl Sûresi, 12. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.177.

"Aşure orucu" tutmasına, namaz yönünü (kıbleyi) Yahudilerin kıblesi olan Kudüs'e göre ayarlamasına rağmen Yahudileri Müslüman yapamamıştı.

Bedir savaşından sonra (Mart 624'ten sonra) Kaynuka Yahudilerinden bir grup insanla Müslümanlar arasında bir kavga oldu. Bir Müslüman bir Yahudiyi öldürdü. Yahudiler de o Müslümanı öldürdüler. Böylece Kaynuka Yahudilerine saldırmak için bir bahane ortaya çıkmış oldu.

Hz.Muhammed'in ordusu Kaynuka Yahudilerine saldırdı. Kaynukalılar kalelerine çekildi; ama 15 gün direnebildiler, teslim oldular. Kaynuka kabilesi mallarını ve mülklerini Müslümanlara bırakarak Medine'den taşınmaya razı oldu. Aksi takdirde öldürüleceklerdi. 700 kişilik Kaynuka kabilesi Suriye'ye göç etti.

"Sürgün emrinden sonra Hz.Muhammed onların bütün varlığına, eşyalarına, kuyumculuk aletlerine el koyar ve her şeylerini ganimet olarak alır. Ele geçirdiği ganimet mallarından beğendiklerini kendisi için ayırır. Ganimet mallarını beşe böler ve beşte birini de kendisi için ayırdıktan sonra, kalan kısmı sahabeleri arasında paylaştırır."[64]

Böylece Hz.Muhammed ve arkadaşları bir Yahudi kabilesini Medine'den temizlemiş oldular; Medine'deki otoritelerini arttırdılar.

***

624 yılının diğer önemli olayı, kıblenin yönünün Kudüs'ten Kâbe'ye doğru çevrilmesiydi. Müslümanlar Medine'ye taşındıktan sonra 16-17 ay Yahudilerin kıblesine uyarak Kudüs yönüne doğru namaz kılmışlardı. Yahudileri Müslüman yapmanın olanağı ortadan kalktıktan sonra buna gerek kalmamıştı. Bakara Sûresi'nin 144 ve 145. ayeti geldi. Bu ayetlere göre artık Müslümanlığın kıblesi Kâbe (Mescid-i Haram) olacaktı.

"*(Ey Muhammed!) Biz senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu (vahiy beklediğini) görüyoruz. (Merak etme) elbette seni, hoşnut olacağın kıbleye çevireceğiz. (Bundan böyle), yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Ey Müslümanlar!) Siz de nerede olursanız olun, (namazda) yüzünüzü hep onun yönüne çevirin.*"[65]

"*Andolsun, sen kendilerine kitap verilenlere her türlü mucizeyi getirsen de, onlar yine senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesına uyacak değilsin.*"[66]

624-625 yılları Hz.Muhammed'in özel yaşamını da zenginleştirdi. Hz.Muhammed, 21 yaşındaki Hafsa ile evlendi. Daha sonra 30 yaşındaki Zeynep Binti Huzeyme ile evlendi. Böylece Hz.Muhammed'in dört hanımı olmuş oldu.

***

Bedir savaşının yenilgisinin intikamını almak isteyen Kureyş kabilesi 625 yılının ilk aylarında 3000 kişilik ordu kurdu. Medine'ye doğru yola çıktı. Hz.Muhammed bunu öğrendikten sonra

[64] İlhan Arsel, *İslama Göre Diğer Dinler*, Kaynak Yayınları, 2005, s.240.
[65] Bakara Sûresi, 144. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.21.
[66] Bakara Sûresi, 145. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.21.

1000 kişilik ordusuyla Medine'den ayrıldı. Yolda 300 kişi savaşmaktan vazgeçerek Medine'ye geri döndü. (Bu grup İslam felsefesinde Münafıklar olarak anıldı. Münafık, sahte Müslüman demekti.)

İki ordu Mart 625'te Uhud dağının eteklerinde karşılaştı. Müslümanlar bozguna uğradılar. 70 Müslüman öldü. Geri kalanlar üzüntü içinde Medine'ye döndü. Tanrı bu sefer melekleriyle Bedir savaşında olduğu gibi savaşa katılmamıştı. Müslümanların aldığı yenilginin nedenlerini açıklayan şu ayetler indi:

"*Eğer siz (Uhud'da) bir yara aldıysanız bilin ki o topluluk da benzeri bir yara almıştı. Allah'ın gerçek müminleri ortaya çıkarması ve sizden şehitler edinmesi için, bugünleri biz insanlar arasında döndürüp duruyoruz. Allah, zâlimleri sevmez. Bir de Allah, iman edenleri günahlardan arındırmak, kâfirleri de yok etmek için böyle yapıyor. Yoksa, Allah içinizden cihad edenleri ortaya çıkarmadan ve sabredenleri belirlemeden cennete gireceğinizi mi sanıyordunuz?*"[67]

"*Düşmanınıza iki mislini verdirdiğiniz kayıp kendi başınıza gelince 'Bu nereden başımıza geldi?' mi diyorsunuz? De ki: 'O,* ***kendinizdendir****.' Doğrusu Allah her şeye kadirdir. İki ordunun karşılaştığı günde başınıza gelenler,* ***Allah'ın emriyle*** *ve müminleri ayırt etmesi içindi. Bir de münafıkları ortaya çıkarması için.*"[68]

Demek ki, Tanrı, Uhud'da Müslümanların yenilmesini istemiştir. Çünkü:

- Allah gerçek müminleri (Müslümanları) ortaya çıkarmak istemiştir.
- Allah, Müslümanlardan şehitler edinmek istemiştir.
- İman edenleri günahlarından arındırmak istemiştir.
- Cihad edenleri ortaya çıkarmak istemiştir ki, sabredenleri belirlesin ve onları cennete gönderebilsin.

***

626 yılının en önemli olayı Nadiroğulları Yahudilerinin Medine'den sürülmesiydi. Hz.Muhammed bu kabilenin kendisini öldürmek istediğini iddia etti. Ordusunu, Nadiroğullarının kalesi üzerine sürdü. 10 gün içinde Medine'yi terk etmelerini istedi. Yoksa hepsi öldürülecekti. Nadiroğulları 20 gün direndikten sonra teslim oldu; Hz.Muhammed'in şartını kabul ettiler.

Nadiroğulları 600 deveye yükleyebildikleri eşyalarıyla birlikte Medine'yi bırakarak Hayber Yahudilerinin yanına taşındılar. Ortada Yahudilerin hurmalıkları, evleri, bahçeleri ganimet olarak kalmıştı. Ayrıca 50 zırh, 50 miğfer, 300 kılıç ganimet olarak ele geçirilmişti. Bu sonuncu ganimetler Müslümanlar arasında dağıtıldı. Peki, geriye kalan hurmalıklar, bahçeler, evler, araziler kimin olacaktı?

[67]Âl-i İmrân Sûresi, 140-142. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.675.
[68]Âl-i İmrân Sûresi, 165-167. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.709.

Haşr Sûresi'nin 6. ve 7. ayetleri bu sorunu çözdü. Ganimetin bu kısmı tümüyle Hz.Muhammed'in olacaktı. Çünkü bu ayetlere göre, eğer ganimet vuruşmalı savaş olmaksızın ele geçirilmişse Fey adını alırdı. Fey biçimindeki ganimet ise sadece Hz.Muhammed'e kalırdı.

"*Allah'ın onlardan alıp resulüne fey olarak verdikleri için siz at veya deve koşturmuş değilsiniz. Ama Allah elçilerini dilediği kimselere üstün kılar. (...) Peygamber size ne vermişse onu alın ve size neyi yasaklamışsa ondan kaçının.*"[69]

***

626 yılının en önemli olaylarından bir tanesi de içki ve kumarın yasaklanmasıydı. Mekke döneminde içki ve kumar yasak değildi. Tanrı 626 yılında Maide Sûresi'nin 90. ayetini gönderdi. İçki ve kumarın şeytan işi olduğunu ve yasaklandığını bildirdi.

İçki ve kumar niçin Mekke döneminde yasaklanmamıştı? Çünkü o dönemde Hz.Muhammed güçsüzdü; böyle bir yasağı uygulamaya koyamazdı.

Mekke döneminde içki, Tanrı'nın kullarına verdiği bir nimet olarak sunuluyordu. Nahl Sûresi'nin 67. ayeti bunu belirtmişti.

"*Hurma ağaçlarının ve üzüm asmalarının ürünlerinden hem içki hem de güzel besinler elde edersiniz. Bunda da aklını kullanan bir topluluk için açık delil vardır.*"[70]

Hz.Muhammed, Medine'ye göç ettikten (623'ten) hemen sonra inen Bakara Sûresi'nin 219. ayetinde içki ve kumarın hem faydalarının, hem zararlarının olduğu belirtilmişti; ama yasaklanmamıştı.

"Sana şarap ve kumarı soruyorlar. De ki o ikisinde büyük bir günah, bir de ***insanlara bazı yararlar*** *var.*"[71]

Şarabın ve kumarın zararlarını herkes biliyordu; ama faydalarını kimse bilmiyordu. Ama ayet böyleydi. İslam felseficileri bunun nedenini çözemediler. Sorun aslında Müslümanların kumar ve içkiyi yasaklayıcı güçlerinin olmamasıydı.

Şimdi 3 yıl sonra içki ve kumar yasaklanıyordu. Maide Suresi'nin 90. ve 91. ayetleri diyordu ki:

"*Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar, fal okları şeytan işi iğrenç şeylerdir. Bunlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.*"[72]

"*Şeytan içki ve kumar yoluyla aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi?*"[73]

[69] Haşr Sûresi, 6-7. Ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.284.
[70] Nahl Sûresi, 67. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.414.
[71] Bakara Sûresi, 219. ayet, *Kur'an-I Kerim Elmalılı M. Hamdi Yazır*, Sentez Yayınları, s.39.
[72] Mâide Sûresi, 90. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.336.
[73] Mâide Sûresi, 91. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.336.

***

626 yılında Hz.Muhammed'in hanımlarından Huzeyme kızı Zeynep öldü. Hz.Muhammed aynı yıl 29 yaşındaki Ümmü Seleme ile evlendi.

626 yılının sonunda (veya 627'nin ilk ayında) Müslümanlar ile Müstalikoğulları arasında sorun çıktı. Hz.Muhammed 1000 kişilik ordusuyla bu kabilenin üzerine yürüdü; Müveysi kuyusu yakınlarında düşmanını yakaladı ve onları yendi. Müstalikoğullarından 10 kişi öldürüldü ve yüksek miktarda ganimet ele geçirildi. (600 esir, 2000 deve, 5000 koyun, vb.) Hz.Muhammed ganimetten beşte bir payını aldı.

Esirler arasında Müstalikoğullarının reisi Haris'in kızı Cüveyriye de vardı; 20 yaşındaydı. Hz.Muhammed Cüveyriye'yi kendine aldı; evlendi.

***

Müstalikoğullarını yendikten sonra Hz.Muhammed ordusuyla Medine'ye dönerken İfk (iftira) olayı meydana geldi. Hz.Muhammed savaşa giderken hanımı Ayşe'yi de yanına almıştı. Ordu dönüşte bir yerde konaklamıştı. 13-14 yaşındaki Ayşe gerdanlığını düşürdü. Gerdanlığını ararken durumu bilmeyen Hz.Muhammed'in ordusu konaklama yerinden ayrıldı. Ayşe çölün ortasında tek başına kalmıştı. Ayşe'yi, Safvan isimli bir genç buldu; onu alıp Medine'ye getirdi. Bir süre sonra Medine'de Ayşe'nin, Safvan ile yolda zina yaptığı dedikodusu çıktı. Hz.Muhammed kuşkuya düştü; Ayşe, babasının (Ebu Bekir'in) evine taşındı.

Yaklaşık olarak 1 ay sonra bu sorunu Tanrı çözdü. Ayşe'nin suçsuz olduğunu açıklayan Nur Sûresi'nin 11-20 arasındaki ayetleri indi. Hz.Muhammed huzura kavuştu. Ayetler şöyleydi:

"*O ağır iftirayı uyduranlar, sizin içinizden bir güruhtur. Bu iftirayı kendiniz için kötü bir şey sanmayın. Aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her biri için, işledikleri günahın cezası vardır. İçlerinden (elebaşlılık ederek) o günahın büyüğünü üstlenen için ise ağır bir azap vardır.*"[74]

"*Onlar (iftiracılar) bu iddialarına dair dört şahit getirselerdi ya! Mademki şahit getirmediler; işte onlar Allah yanında yalancıların ta kendileridir.*"[75]

Demek ki Tanrı, evrensel kutsal olarak bilinen bir kitap için böyle özel sorunlara yer verebilen âyetler gönderebiliyordu.

***

627 yılında "Zeyd ve Zeyneb olayı" meydana geldi. Zeyd, Hz.Muhammed'in üvey evladıydı ve Zeyneb bint Cahş ile evliydi. Hz.Muhammed bu kadına ilgi duydu; ama bunu kimseye söyleyemedi. Tanrı, Hz.Muhammed'in içinden geçeni gördü. Zeyd, karısı Zeyneb'den boşandı. Tanrı, Hz.Muhammed'in Zeyneb ile evlenmesine izin veren Ahzâb Sûresi'nin 37-38-39. ayetlerini gönderdi. Hz.Muhammed Zeyneb ile evlendi. Bu ayetler diyordu ki:

[74] Nûr Sûresi, 11. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.350.
[75] Nûr Sûresi, 13. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.350.

"*Bir zaman, Allah'ın kendisine lutufta bulunduğu, senin de lutufkâr davrandığın kişiye, 'Eşinle evlilik bağını koru, Allah'tan kork!' demiştin. Bunu derken Allah'ın ileride açıklayacağı bir şeyi içinde saklıyordun; öncelikle çekinmen gereken Allah olduğu halde, sen halktan çekiniyordun. Zeyd onunla beraber olduktan sonra, müminlere evlâtlıklarının –kendileriyle beraber olup ayrıldıkları– eşleriyle evlenmeleri hususunda bir sıkıntı gelmesin diye seni* ***o kadınla evlendirdik****. Allah'ın emri elbet yerine getirilecektir. Allah'ın hükmü değişmez kaderdir. Allah'ın, kendisi için takdir ve emrettiği bir şeyi yerine getirme hususunda Peygamber için bir sıkıntı ve sakınca olamaz.*"[76]

İşte,Tanrı, Hz.Muhammed'in özel hayatını kolaylaştırmak için böyle özel âyetler gönderebiliyordu. Bunlar bugün de geçerli olan kutsal/evrensel kitapta yer alabiliyordu.

***

627 yılının en önemli olayı Hendek savaşıydı. Kureyş kabilesi diğer Arap kabilelerinin yardımıyla 10000 kişilik bir ordu hazırladı. Daha önce Medine'den Hz.Muhammed tarafından sürülmüş Nadiroğulları Yahudileri de onları destekledi. 10000 kişilik bu büyük ordu Medine yakınlarına kadar geldi. Ama Hz.Muhammed ve arkadaşları Medine çevresine hendek kazmışlardı; Hz.Muhammed'in düşmanları bu hendeği geçemediler. Ancak 5 Müslüman öldürebildiler. Sonuçta ordularını Medine'den geriye çekmek zorunda kaldılar.

Bu savaşın galibi yoktu; fakat Tanrı yine "görünmez ordularını" göndererek bu savaşı desteklemişti. Tanrı Ahzâb Sûresi'nin 9. ayetiyle bunu bildirdi.

"*Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani (düşman) ordular üzerinize gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgâr ve* ***göremediğiniz ordular*** *göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.*"[77]

İslam felsefesi Tanrı'nın gönderdiği bu "görünmez orduların" işlevini açıklayamadı. Bu türlü bilinmeyen şeylerin yanıtı sadece Tanrı'nın bilgisi içindeydi, ancak Tanrı bilirdi.

***

Medine'de yaşayan üç Yahudi kabilesinden ikisi (Kaynukaoğulları ve Nadiroğulları) çok önceden sürgüne gönderilmişti. Geriye bir tek Yahudi Kureyzaoğulları kabilesi kalmıştı. Kureyzaoğulları, Medine'yi korumak için hendek kazma içine katılmıştı. Ne var ki, Hendek savaşı sırasında bir kararsızlık geçirmişlerdi. Fakat Müslümanlara Medine içinde saldırmamışlardı.

Hz.Muhammed Hendek savaşından sonra Kureyza Yahudilerinin ikircikli tutumunu vesile göstererek onlara saldırdı. 1500 Kureyza Yahudisi esir olarak ele geçirildi. 700-800 erkek esir kenara ayrıldı ve Medine pazarına götürüldü. Elleri ve ayakları iplerle bağlandı. Teker teker kelleleri kesildi ve Medine pazarının ortasına açılmış çukura atıldı. Tanrı bu olayı onaylayan Ahzâb Sûresi'nin 26. ayetini gönderdi.

[76] Ahzâb Sûresi, 37. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.385.
[77] Ahzâb Sûresi, 9. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.418.

"*Allah, kitap ehlinden olup müşriklere yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine büyük bir korku saldı. Siz onların bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir ediyordunuz.*"[78]

Kureyza Yahudilerinin malları, esirler, ganimet olarak geriye kalmıştı. Tanrı'nın daha önce gönderdiği ganimet ayetine uygun olarak bölüşüm yapıldı. Kadın esirler arasında Reyhane isimli bir kadın vardı. Kocası Hakem, savaşta Müslümanlar tarafından öldürülmüştü. Reyhane ganimet olarak Hz.Muhammed'in payına düştü. Hz.Muhammed bu kadınla da evlenmek istedi; Reyhane köle (cariye) olarak kalmayı tercih etti. Cariye kalmak demek, bedenini efendisinin isteğine sunmak demekti. Hz.Muhammed Reyhane'nin cariye hizmetinden yararlanmayı ihmal etmedi. Tanrı Ahzâb Sûresi'nin 50. ayetiyle zaten buna izin vermişti.

"*Ey Peygamber! Biz sana mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana* ***ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunan kadınları****; seninle beraber hicret eden, amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını ve teyzelerinin kızlarını sana helâl kıldık.*"[79]

***

627 yılına kadar Müslüman kadınlar örtünmezdi; yani tesettür emri yoktu. Müslüman kadınların giyinişleriyle, müşrik (puta tapan) kadınların giyinişleri arasında bir fark yoktu. Hz.Muhammed'in hanımları da örtünmezdi. Tanrı, Ahzâb Sûresi'nin 59. ayetini gönderdi:

Hz.Muhammed'in hanımları dahil bütün Müslüman kadınların **tanınmayacak** biçimde örtünmesi isteniyordu. Erkeklerin şehvet duygularını önlemek için Tanrı bu ayeti göndermişti. Tabii ki, bu emir geç gelmişti. Hz.Muhammed'in peygamber olmasının üzerinden 15-16 yıl geçmişti. Ayet şöyleydi:

"*Ey peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle: Dış giysilerini üzerlerine bürünsünler. Bu* ***tanınıp rahatsız edilmemeleri*** *için en uygun olandır. Allah ziyadesiyle bağışlamakta ve çok esirgemektedir.*"[80]

***

Medine'deki son Yahudi kabilesi olan Kureyza Yahudilerinin öldürülmesinden sonra Medine'nin tek egemeni Müslümanlar olmuştu. Artık 627-628 yılında Müslüman Medine devleti kurulmuştu. Şimdi yapılacak iş, bu devleti güçlendirmek ve sınırlarını genişletmekti.

Müslümanların en büyük düşmanı Mekkeli müşriklerdi. İkinci olarak Hayber bölgesinde yaşayan Yahudilerdi. Mekkeli müşrikler büyük düşmandı; Hayber Yahudileri küçük düşman.

Hz.Muhammed iki düşmana aynı anda saldırmayacak kadar akıllıydı. Mekke'deki kutsal yer olan Kâbe'yi ziyaret etmek üzere 1400-1500 kişilik bir hac kafilesi hazırladı. Kafilenin başına Hz.Muhammed geçti. Mart 628'de Mekke önlerine geldiler; amaçlarının sadece Kâbe'yi ziyaret etmek olduğunu Mekkeli müşriklere bildirdiler. Uzun tartışmalardan sonra Mekkeli müşrikler Hudeybiye antlaşmasını imzalamaya razı oldular. Yapılan antlaşma Müslümanların aleyhine

[78] Ahzâb Sûresi, 26. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.420.
[79] Ahzâb Sûresi, 50. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.423.
[80] Ahzâb Sûresi, 59. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.399.

gibi görünen bir antlaşmaydı. Hudeybiye antlaşmasına göre Müslümanlar bu yıl Kâbe'yi ziyaret etmeden Medine'ye geri döneceklerdi. Ancak gelecek yıl ziyaret edebileceklerdi. Ticaret kervanlarına güvenlikli geçiş iznini her iki taraf da sağlayacaktı. Bu antlaşmanın en önemli maddesi şuydu; üçüncü bir tarafla girişilen savaşta iki kesim de tarafsızlığını koruyacaktı. Antlaşma şöyleydi:

"Müslümanlar, Mekke'ye bir ziyarette bulunmadan hemen Medine'ye geri dönecekler. Fakat, onlara ertesi yıl için üç günlük bir hacc ziyareti olanağı verilecektir.

Mekke'ye sığınan hiçbir Medineli Müslüman, iade edilmeyecek. Ama Hz.Muhammed bundan böyle kendisine sığınan bütün Mekkelileri, Mekke'deki yetkililerin, köleyse efendisinin, özgürse ailesinin isteği üzerine iade etmek zorunda olacaktır.

Bu barış antlaşmasına giren birleşikler de içinde bulunmak üzere her iki ülke arasında bu barış antlaşması, on yıl süreyle yürürlükte kalacaktır. Bu barış antlaşması, her iki tarafın hükmü altındaki bölgelerin, öteki taraftan gelecek kervanlara tam bir geçit güvenliği içinde açık tutulmasını sağlayacaktır. Bu barış antlaşmasıyla, **üçüncü şahıslarla girişilecek savaşlarda, her iki taraf da tarafsız kalacaktır**."[81]

Hz.Muhammed böylece küçük düşman olan Hayber Yahudilerine saldırdığında, Mekke'deki Kureyş kabilesi onlara yardım edemeyecekti. Hz.Muhammed asıl amacına ulaşmıştı. Şimdi Hayber Yahudilerine saldırabilirdi.

***

Hayber bölgesi Medine'nin 150 km uzaklığında bulunan bir yerdi; buralarda zengin hurma bahçeleri olan Yahudiler yaşıyordu. Daha önce Medine'den sürülmüş Yahudilerin bir kısmı da buraya taşınmıştı. Yahudiler güvenlikli 7 kale içinde yaşıyordu.

Hz.Muhammed, Hudeybiye antlaşmasından hemen sonra 1600-1800 kişilik bir cihad ordusu hazırlığına girişti. Ordu hazırlığını 628 yılının sonunda tamamladı. Hz. Muhammed 629 yılında Hayber Yahudi kalelerine saldırıya geçti. Yahudiler direndiler; ama Müslümanların 90-100 Yahudiyi öldürmesini engelleyemediler. Sonuçta teslim oldular. Artık Hayber Yahudileri kendi topraklarında yarıcı olacaktı. Elde ettikleri ürünün yarısını haraç olarak Müslümanlara vereceklerdi. Hz.Muhammed buraya vali olarak Abdullah İbni Revâha'yı tayin etti.

Hayber'in fethinde yine büyük miktarda ganimet ele geçirilmişti. En büyük ganimet esirlerdi. Esirler arasında Safiye isimli biz kız vardı. Babası Yahudi aşiret reisi Huyey b. Ahtab idi ve savaşta öldürülmüştü. Safiye'nin kardeşi de öldürüldü. Safiye'nin kocası Kinane de esirler arasındaydı. Kinane, Yahudilerin hazinesinin yerini göstermedi diye inanılmaz işkencelerden sonra öldürüldü. Babası, kardeşi ve kocası öldürülmüş 17-18 yaşlarındaki Safiye'yi, 57-58 yaşlarındaki Hz.Muhammed kendisine aldı; onunla evlendi. Safiye bu evliliği gönüllü olarak kabul etti mi? İslam felsefecileri Safiye'nin gönüllü olarak Müslüman olduğunu ve sevinerek bu evliliği kabul ettiğini iddia ederler.

[81]Hudeybiye Barış Antlaşması, aktaran Turan Dursun, *Kur'an Ansiklopedisi*, Cilt 2, Kaynak Yayınları, s.278.

***

Hayber Yahudilerinin işi bitirildikten sonra bu bölgede bulunan Fedek Yahudilerine sıra gelmişti. Bunlar Hayber Yahudilerine yapılanı gördükleri için hiç direnmeden Hz.Muhammed'in isteklerini kabul ettiler. Onlar da ürünlerinin yarısını Müslümanlara haraç olarak vereceklerdi. Ama Fedek toprakları (hurmalıkları) kimin olacaktı? Fedek Yahudileriyle vuruşmalı savaş yapılmadığı için bu hurmalıklar sadece Hz.Muhammed'e ait olacaktı. Tanrı'nın daha önce gönderdiği Haşr Sûresi'nin 7. ayeti böyle demekteydi.

"*Allah'ın, (fethedilen) memleketlerin ahalisinden savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar; Allah'a, peygambere, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.*"[82]

***

Hz.Muhammed'in yaşadığı dönemin en büyük iki devleti Bizans imparatorluğu ve İran (Sasani) devletiydi. Hz.Muhammed bu devletler de içinde olmak üzere ulaşabildiği her yere mektuplar yazarak onları Müslümanlığa davet etmişti. Büyük devletlere karşı diplomatik bir dil, küçük kabilelere tehditkâr bir dil kullanmıştı.

Bizans imparatoru Herakliyus kibar bir dille yapılan çağrıyı geri çevirdi; Hıristiyan dininde kalmak istiyorlardı. İran hükümdarı Husrevpervize, Hz.Muhammed'e çok sert bir yanıt verdi. Hz.Muhammed'in bu iki büyük devlete saldırabilecek gücü yoktu.

Bizans imparatorluğunun egemenliği altında olan Suriye'nin yöneticisi Harisi Gassani'ye de Hz.Muhammed'in mektubu gitmişti. Harisi bu mektubu sert biçimde yanıtlamıştı; hatta Bizans imparatoru Herakliyus'a Medine'ye saldırmayı teklif etmişti. Herakliyus bunu kabul etmemişti.

Havran (Busrâ) emirliği de Bizans imparatorluğunun kontrolü altındaydı; burada oturanlar Hıristiyanlığı seçmişti. Bu bölgeye Hz.Muhammed'in gönderdiği elçi, Gassani Araplarından Şurahbil tarafından öldürtüldü. Hıristiyan Gassani Araplarına bir ders vermek isteyen Hz.Muhammed 3000 kişilik bir ordu kurdu. Daha önce ismini andığımız Zeyd'i (Zeyneb'in eski kocasını) bu ordunun komutanı yaptı ve Gassani Araplarının üzerine gönderdi. Hz.Muhammed bu sefer yanlış hesap yapmıştı; Bizans imparatorluğunun Hıristiyan Gassani Araplarına sahip çıkabileceğini düşünmemişti.

629'da Zeyd'in 3000 kişilik ordusu Mute bölgesine geldiğinde, karşısında 100000 kişilik Hıristiyan ordusunu buldu. Şüphesiz ki, Müslümanlar yenildi; Zeyd öldürüldü. Allah bu sefer "görünmez ordularıyla" Müslümanlara yardım etmemişti.

***

629'daki Mute savaşı yenilgisi Müslümanların moralini iyice bozmuştu. Müslümanlara bir başarı gerekiyordu. Hz.Muhammed, Mekke'yi feth etmenin planlarını yapmaya başladı. Gizli

[82]HaşrSûresi, 7. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.545.

biçimde bir ordu hazırlamaya başladılar. Mekkelileri hazırlıksız yakalamaları gerekiyordu. 629'un sonunda 10000 kişilik bir orduyu kurmuşlardı.

Aralık 629'da Bekiroğulları kabilesi, Huzâa kabilesine saldırdı ve 23 kişiyi öldürdü. Bekiroğulları Kureyş kabilesiyle, Huzâa kabilesi Müslümanlarla ittifak halindeydi. Hz.Muhammed bu olayı fırsat bilerek Mekke'nin fethi için hazırladığı 10000 kişilik orduyu Ocak 630'da Medine'den yola çıkardı. Mekkelilerin bir hazırlığı yoktu.

Bu arada Mekkeli müşriklerin liderlerinden olan Emevi reisi Ebu Süfyan saf değiştirmişti veya Müslüman olmaya hazırlanıyordu. Hz.Muhammed'in başında olduğu ordu Mekke'yi kuşattı. Ebu Süfyan, Müslüman olduğunu ilan etti. Mekke'nin hem hazırlığı yoktu, hem de Ebu Süfyan aşireti tarafından içten vurulmuştu. Mekke doğru dürüst direnmeden teslim oldu. Hz.Muhammed akıllı bir taktikle davrandı; eski düşmanların önde gelenlerinden intikam alma yoluna gitmedi. Kureyş kabilesinin en önemli aşireti Emevilerin lideri onun safına geçmişti. Bu yeterliydi. Kureyş kabilesinin puta tapanlarını zaman içinde yola getirebilirdi.

Hz.Muhammed Mekke'ye ihtişam içinde girdi; Kâbe'ye gidip putları kırdırdı. Hacer-i Esved denilen kara taşa dokunmadı. Hatta bu kara taşı öpüp okşadı. Hz.Muhammed putlara karşı olmasına rağmen bu taşı kutsal kabul ediyordu. Kara taş da bir put değil miydi? İslam felsefesi bu soruyu yanıtlamayı hiçbir zaman gündemine almadı.

***

Hz.Muhammed, Mekke'yi feth ettikten sonra Arabistan'ın önemli kabilelerinden olan Hevazin ve Sakif kabilelerinin savaş hazırlığı yaptığını öğrendi. Bu kabileler sıranın kendilerine geldiğini anlamışlardı.

Hevazin ve Sakif kabileleri, Bekiroğulları, Hilaloğulları vb. kabileleri yanlarına çekerek 15-20 bin kişilik ordu kurmuşlardı. Huneyn vadisinde toplanmışlardı.

Hz.Muhammed Mekke'deydi ve 10000 kişilik ordusuna yeni insanlar eklemek için hazırlığa girişti. Başta Ebu Süfyan olmak üzere eski düşmanlar Hz.Muhammed'e maddi-manevi yardıma giriştiler. Sonuçta 12000 kişilik orduyu hazırladılar. Aralarında 70-80 puta tapar (müşrik) bile vardı.

27 Ocak 630'da iki ordu Huneyn vadisinde karşılaştılar. Müslümanlar savaşı kazandı ve büyük bir ganimet ele geçirdi. (22 bin deve, 40 bin koyun, 4 bin okka gümüş, 6 bin esir, vb.)

Hevazin kabilesi Müslümanlığı kabul ettiğini bildirdi; Hevazinli esirler onlara geri verildi. Yine de ortada büyük bir ganimet vardı. Hz.Muhammed bu ganimeti eşit olmayan biçimde paylaştırdı. Yeni Müslüman olmuş eski müşrik önderlere daha fazla pay verdi. Amaç, onların kalbini Müslümanlığa ısındırmaktı. (Bu bir çeşit rüşvet değil miydi?) Hani bütün Müslümanlar eşitti? Bu soruyu soranları Hz.Muhammed otoritesiyle susturdu. Hevazin kabilesinin lideri Malik b. Avf, Taif'e kaçmıştı. Hz.Muhammed ona haber gönderdi. Eğer Müslüman olursa ona 100 deve vereceğini bildirdi. Zaten Hevazin kabilesi esir kadın ve çocuklarını alabilmek için zorunlu olarak Müslümanlığı kabul etmişti. Malik, Hz.Muhammed'in yanına geldi; 100 devesini aldı; Müslüman oldu.

Huneyn savaşından sonra Tevbe Sûresi'nin 25. ve 26. ayetleri geldi. Tanrı yine meleklerden kurulu görünmez ordusuyla Müslümanları Huneyn savaşında desteklediğini bildirmekteydi.

"*Allah birçok yerde, bu arada Huneyn gününde gerçekten size yardım etmiştir. O gün çokluğunuz sizi böbürlendirmiş, fakat bunun size hiçbir yararı olmamıştı; o yer geniş olmasına rağmen size dar gelmiş, nihayet geriye çekilmeye başlamıştınız. Bunun üzerine Allah, peygamberinin ve müminlerin üzerine kendi katından bir güven duygusu indirdi, bir de* ***göremediğiniz askerler gönderdi*** *ve böylece inkâr edenlerin cezasını verdi.*"[83]

Demek ki, Müslümanların savaşın başlangıcında yaşadığı panikten sonra, Tanrı devreye girdi. Görünmez melek ordusunu savaşa gönderdi. Savaş, Tanrı'nın meleklerinin yardımıyla kazanılmıştı.

***

630 yılının bir diğer önemli olayı Hz.Muhammed'in oğlu İbrahim'in doğmasıydı: Peki, İbrahim, Hz.Muhammed'in hangi hanımından doğdu? Hiçbir hanımından!

İbrahim'i doğuran Hz.Muhammed'in cariyesi olan Mariye idi. Mariye, Mısır hükümdârı Mukavvis'in, Hz.Muhammed'e hediye ettiği bir cariyeydi. Demek ki, Hz.Muhammed'in oğlu İbrahim, evlilik dışından doğmuş bir çocuktu. Bunun önemi şurdaydı: Hz.Muhammed'in hanımları bir cariyeden (köle bir kadından) doğmuş bir çocuğu kendilerine hakaret olarak saymayacaklar mıydı? Nitekim saydılar; kıskançlık krizleri göstererek Mariye'ye tutum aldılar. Hz.Muhammed, Mariye'yi başka bir eve taşımak zorunda kaldı.

Bu arada Hz.Muhammed'i zorda bırakacak bir olay meydana geldi. Hz.Muhammed'in hanımlarından biri olan Hafsa bir keresinde ailesini ziyarete gitmişti. Dönüşte kendi odasında, kendi yatağında Hz.Muhammed ile Mariye'yi birlikte buldu. Hafsa'nın kızgınlığını bastırabilmek için Hz.Muhammed, Mariye ile bir daha birlikte olmayacağına dair Hafsa'ya söz verdi, yemin etti. Ayrıca bu olayı kimseye söylememesini rica etti. Hafsa kabul etti; ama dilini tutamadı; gördüğü olayı Ayşe'ye anlattı. Diğer hanımları da olayı duydular.

Diyanet işleri Başkanlığı'nın Hz.Muhammed'in hayatını anlatan kitabında olay benzer biçimde şöyle anlatılır:

"*Hafsa, babasının ziyâretine gitmişti. O evde yokken Hazret-i peygamber onun evinde bulunduğu bir sırada Mâriye gelmişti. Onunla orada kaldı. Hafsa dönünce Mâriyeyi evinde buldu. Evinden çıkmasını bekledi. Bu esnâda kıskançlık gayreti arttı. Mâriye çıktıktan sonra Hafsa evine girdi ve:'Beni hor gördüğünden böyle yapıyorsun.' dedi. Hazret-i Peygamber: 'Eğer bu sırrı tutarsan, Mâriye bana harâm olsun.' dedi. Hafsa da vadetti. Fakat sonra bu sırrı Âişe'ye söyledi.*"[84]

[83] Tevbe Sûresi, 25-26. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.744.
[84] Ali Himmet Berki – Osman Keskioğlu, *Hazreti Hz.Muhammed ve Hayatı*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2010, s.404-405.

Hz.Muhammed'in hanımları başkaldırdı. Tanrı bunun üzerine Tahrim Sûresi'nin 1-5. ayetlerini gönderdi. Hz.Muhammed'in hanımları bu ayetlerle sert biçimde tehdit edilip, uyarılıyordu.

"*Hani peygamber eşlerinden birine, gizli bir söz söylemişti. Fakat eşi o sözü (başkasına) haber verip Allah da bunu peygambere bildirince, peygamber bunun bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber, bunu ona (sırrı açıklayan eşine) haber verince o, 'Bunu sana kim bildirdi?' dedi. Peygamber, 'Bunu bana, hakkıyla bilen ve hakkıyla haberdar olan Allah haber verdi' dedi.*"[85]

"*Ey peygamber! Allah'ın sana helâl kıldığını, eşlerini hoşnut etmek arzusuyla niçin kendine haram kılıyorsun? Bununla beraber Allah bağışlayıcıdır, merhametlidir. Allah size (belli durumlarda) yeminlerinizi çözmeyi meşrû kılmıştır. Allah sizin yardımcınızdır; O bilendir, hikmet sahibidir.*"[86]

"*Eğer sizi boşayacak olursa rabbi ona, sizin yerinize sizden daha iyi olan, Allah'a teslimiyet gösteren, yürekten inanan, içtenlikle itaat eden, tövbe eden, kulluk eden, dünyada yolcu gibi yaşayan, dul ve bâkire eşler verebilir.*"[87]

Hz.Muhammed'in yardımına Tanrı yetişmişti. Hz.Muhammed'in hanımlarının Tanrı'nın emirlerine karşı gelmesi düşünülemezdi. Sonuç olarak eşlerinin hepsi Hz.Muhammed'in otoritesini yeniden kabul ettiler.

***

631 yılında Hz.Muhammed Bizans imparatorluğuna karşı savaş hazırlıklarına girişti. Amacını da gizlemedi açıkça ilan etti. Oysa Mekke fethi için yaptığı askeri hazırlıkları gizlemişti. Bizans ordusu 100 bin kişiyi harekete geçirebilen güçlü bir orduydu. Böylesine büyük bir orduya karşı açık savaş hazırlıklarına girişmek pek akıllıca bir iş değildi.

Hz.Muhammed, Medine'de güçlü bir maddi kampanya başlattı. Müslümanlar servetlerinden bir kısmını bu savaş için bağışlayacaklardı. Bir kısım Medineli Müslümanlar bu savaş hazırlıklarına ilgi göstermediler; maddi yardım da yapmadılar. Bunlar daha önceden ortaya çıkmış "münafıklar" denilen gruptu. Münafıklar, Müslüman olmadıkları halde Müslüman gibi görünenlerdi.

Hz.Muhammed'in en büyük yardımcısı Tanrı'ydı; münafıkların gözünü korkutan Tevbe Suresi'nin 38-39-40. ayetleri bu amaçla indi. Seferberliğe katılmayanlar Tanrı'ya karşı günah işliyorlardı. Tanrı onları cezalandıracaktı. 38-39-40. ayet şöyleydi.

"*Ey iman edenler! Size ne oldu ki, 'Allah yolunda seferber olun' denilince yerinize çakılıp kaldınız; yoksa âhiretten vazgeçip de dünya hayatıyla yetinmeye razı mı oldunuz? Halbuki dünya hayatının sağladığı fayda âhiretinkine göre pek azdır. Eğer toplanıp seferber olmazsanız Allah sizi elem veren bir azapla cezalandırır, yerinize başka bir topluluk getirir ve siz O'na*

[85]TahrîmSûresi, 3. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.559.
[86]TahrîmSûresi, 1-2. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.401-402.
[87] Tahrîm Sûresi, 5. Ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.402.

zerrece zarar veremezsiniz. Allah'ın her şeye gücü yeter. Siz Peygamber'e yardımcı olmasanız da Allah ona mutlaka yardım edecektir."[88]

Hz.Muhammed savaş hazırlıklarıyla uğraşırken şimdi münafıklarla uğraşmak istemiyordu. Onlara karşı açık savaş açmadı. Bunu ilerde yapacaktı.

Ocak 631'de 30000 kişilik büyük ordu kurulmuştu. Ordu Medine'den yola çıktı. Ancak Tebük bölgesine kadar gelebildi. Develerin bir kısmı yolda telef olmuşlardı. Tebük'te ordu konakladı. Etrafta bulunan ufak kabileler haraca bağlandı. Hz.Muhammed ordunun iyice telef olmaması için Medine'ye dönmeye karar verdi.

Hz. Muhammed'in Medine'ye döner dönmez ilk yaptığı iş münafıklarla hesaplaşmak oldu. Münafıklara Tanrı'dan gelen ayetlerle savaş açtı. Münafıkların toplanma yeri olan küçük camiyi (Mescid-i Dırar'ı) yaktırdı. Tanrı, Tevbe Sûresi'nin 107. ayetiyle buna destek verdi.

"*Bir de şunlar var ki, zararlı eylemler gerçekleştirmek, inkârcılıklarını pekiştirmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve resulüne savaş açmış kişi lehine fırsat kollamak üzere bir mescid yapmışlardır. 'Amacımız sadece iyilikti' diye de yemin edecekler. Allah şahit, onlar kesinkes yalancıdırlar.*"[89]

Sonuçta, münafıklar pes ettiler; Hz.Muhammed'den af dilediler. Böylece Medine'de Hz.Muhammed'in tartışılmaz otoritesi bir kez daha belgelenmiş oldu. Şimdi artık Arabistan'daki bütün müşriklere savaş açılabilirdi.

***

Mart-Nisan 631 yılında Ebu Bekir'in başkanlığında 300 kişilik bir hac kafilesi hazırlandı ve Mekke'ye gönderildi. Kafile yoldayken Tevbe Sûresi'nin ilk ayetleri indi. Bu ayetler Müslümanların müşriklerle yaptığı bütün antlaşmaları ortadan kaldırıyordu. Müşriklere 4 ay zaman tanıyordu. Bu 4 ayın bitiminden sonra müşrikler ya Müslüman olacaktı, ya da görüldüğü yerde öldürülecekti. Tevbe Sûresi'nin 1, 2, 5. ayetleri bunu açıklıyordu.

"*Allah ve resulünden, antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere karşı fesih bildirimidir! Yeryüzünde dört ay daha serbestçe dolaşın; fakat bilin ki asla Allah'ı âciz bırakamazsınız.*
(...)
Haram aylar çıkınca, ***müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün****, esir alın, kuşatın ve onları her geçit yerinde gözetleyin. Şayet tövbe ederler, namazlarını kılarlar ve zekâtlarını verirlerse artık onları serbest bırakın.*"[90]

Müşrikler silah gücüyle Müslüman yapılacaktı. Hz.Muhammed gelen ayetleri Mekke'ye gelmiş hacılara okuması için Ali'yi görevlendirdi. Ali, Ebu Bekir'in hac kafilesine yetişti. Birlikte Mekke'ye gittiler. Ali oraya gelmiş herkese ayetleri okudu.

[88]Tevbe Sûresi, 38, 39, 40. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.7-8.
[89] Tevbe Sûresi, 107. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.60.
[90] Tevbe Sûresi, 1,2,5. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.719-720.

Hz.Muhammed, Yahudi ve Hıristiyanlara (Ehli Kitap'tan olanlara) ne yapacağını düşünmüştü. Onlar da ya kafa parası (cizye) verecekti; ya da öldürülmeyi kabul edecekti. Tevbe Sûresi'nin 29. ayeti bunun için inmişti.

"*Ehl-i kitap'tan Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah ve resulünün yasakladığını yasak saymayan ve hak dine uymayan kimselerle, yenilmiş olarak ve kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.*"[91]

Müslümanlar da devlete zekât verecekti; zekât, zenginlerin, devlete ödemesi zorunlu vergiydi.

"*Onların mallarından, onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka (zekât) al ve onlara dua et. Çünkü senin duan onlar için sükûnettir.*"[92]

Bu şekilde devlet hazinesinin kaynakları belirlenmiş oluyordu.

Birçok müşrik kabile Hz.Muhammed'in bu kesin, taviz vermez tutumunu gördü; gelip Müslüman oldular. Hz.Muhammed Müslümanlığı kabul eden bütün bölgelere valiler ve zekât memurları atadı. Arabistan'ın önemli kısmında Müslüman devletin temelleri atılmıştı.

632 yılında Hz.Muhammed Mekke'ye giderek veda haccını yaptı ve veda hutbesini verdi. Bu arada Tanrı'nın tek din olarak İslamı seçtiğini bildiren Maide Sûresi'nin 3. ayeti geldi.

"*Bugün kâfirler dininizden (onu yok etmekten) ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak* ***İslâm'ı*** *seçtim.*"[93]

Artık İslam felsefesi tamamlanmıştı. Bu felsefeye ne bir kelime eklenebilir, ne de çıkartılabilirdi. Çünkü bu felsefe Tanrı'nın sözlerinden oluşmuş bir felsefeydi. Haziran 632'de Hz.Muhammed ölerek bu felsefeye son noktayı koymuştu.

[91] Tevbe Sûresi, 29. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.751.
[92]TevbeSûresi, 103. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.202.
[93] Mâide Sûresi, 3. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.106.

HZ. MUHAMMED

İslam felsefesinin kurucusu olan Hz.Muhammed'in 571 yılında doğduğu kabul edilir. Bu konuda elimizde kesin bir belge yoktur. 63 yaşında ölmüştür. 25 yaşına kadar çobanlık yapmıştır. 26 -27 yaşlarında kendisinden 15 yaş büyük olan zengin dul Hatice ile evlenmiştir. 40 yaşında peygamber olduğunu ilan etmiştir. 610 – 611 yıllarında Kur'an'ın ilk ayetini aldığını bildirmiştir. 23 yıl içinde İslam felsefesini yaratmıştır. Bu 23 yılın 13 yılı Mekke'de, 10 yılı Medine'de geçmiştir.

Hz.Muhammed, peygamber olmadan önce imanı olmayan bir insandı. Bunu nereden biliyoruz?

*"İşte sana da, emrimizle bir ruh (kalpleri dirilten bir kitap) vahyettik. Sen kitap nedir, **iman nedir** bilmezdin."*[94]

*"Sana bu Kur'anı vahyetmekle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Hâlbuki daha önce sen bunlardan **habersiz** idin."*[95]

*"Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın. (...) Seni **yolunu kaybetmiş** olarak bulup da yola iletmedi mi?"*[96]

Demek ki, Hz.Muhammed 40 yaşından önce iman bilmezdi; yolunu kaybetmişti; Kur'an'ın kıssalarından (öykülerinden) haberi yoktu. Ortada Kur'an olmadığına göre Müslüman olamazdı. Yanlış yolda olduğuna göre, bir günahkârdı.

İslam felsefesi açısından burada sorun başlar. Müşrikler yani kafirler günahkârdır.

*"Ey Hz.Muhammed! (...) **Günahının** bağışlanmasını iste!"*[97]

Ama İslam felsefesine göre peygamberlerin günahkâr olmaması gerekir; günahlardan arındırılmış olması gerekir. Sözgelimi Hıristiyanlığın kurucusu İsa doğduğunda peygamberdir; günahkâr olamaz. Hz.Muhammed ise 40 yaşına kadar yanlış yolda olarak, iman bilmeyerek günah işlemiştir. Ayrıca Tanrı'nın "kader defterinde" (ana kitapta= Levh-i Mahfuz'da) Hz.Muhammed'in peygamber olacağı yazılmış olması gerekir. Yani Hz.Muhammed doğmadan önce Tanrı onun peygamber olacağını bilmektedir. Tanrı niçin peygamber yapacağı insanın 40 yaşına kadar günah işlemesine müsaade etmiştir? İslam felsefesi bu sorunun üzerinden atlar.

***

Hz.Muhammed, peygamber olduktan sonra Mekke'de 13 yıl yaşamıştır. Tanrı ona bu dönemde 85 – 90 tane sure göndermiştir. 114 Sure'den geri kalanını, Medine'de tamamlamıştır. Medine döneminin son zamanında inen Saff Suresi'nin 6. ayetinde, Hz.Muhammed'in peygamber olarak gönderileceğinin İsa'ya bildirildiği (İncil'de yazıldığı) belirtilmektedir.

---

[94] Şura Suresi / Ayet 52 – 53, *Kur'an-ı Kerim, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları*, 2006, sy. 488.
[95] Yusuf Suresi / Ayet 3, *Kur'an-ı Kerim, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları*, 2006, sy. 234.
[96] Duhâ Suresi / Ayet 5 – 7, *Kur'an-ı Kerim, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları*, 2006, sy. 596.
[97] Mümin Suresi / Ayet 55, *Kur'an-ı Kerim, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları*, sy. 472.

Hz.Muhammed'in adı Ahmed olarak anılmıştır. (Hz.Muhammed kendi kendine Ahmed adını vermiştir.) Bu surede şöyle denir:

*"Meryem oğlu İsa da şöyle demişti: Ey İsrailoğulları! Bilin ki, benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve benden sonra gelecek **Ahmed** isimli elçiyi müjdelemek üzere size Allah tarafından gönderilmiş elçiyim."*[98]

Mekke ve Medine'nin ilk döneminde Hıristiyanların elinde olan İncil ile Yahudilerin elinde olan Tevrat, Tanrı tarafından gönderilmiş kutsal kitaplar olarak onaylanmaktaydı. Bu kitapların tahrif edilmiş (bozulmuş) olduğu söylenmemekteydi.

Müslümanların güçsüz olduğu dönemde gelen ayetler; Yahudilerin Tevrat'ını, Hıristiyanların İncil isimli kitabını tanır. Yahudi ve Hıristiyanları başka dine inanan insanlar olarak kabul eder; onlara din özgürlüğü tanır. Kur'an'ı diğer ilahi kitapları (Tevrat, İncil'i) tasdik eden kitaplar olarak görür.

Mekke döneminde inmiş En'âm Suresi'nin 92. ayetinde bu belirtilir:

*"İşte bu (Kur'an) da, bereket kaynağı kendinden öncekileri (ilahi kitapları) **tasdik eden** (...) bir kitaptır."*[99]

Bu ayette Yahudilerin ve Hıristiyanların kutsal kitapları Tanrı tarafından gönderilmiş olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla onların dini de bir Tanrı dini olarak onaylanmaktadır.

Tanrı, Yahudilerin peygamberi Musa'ya Tevrat'ı verdiğini, Mekke'de inmiş Mû'minûn Suresi'nin 49. ayetinde kabul eder:

"Andolsun, hidayete ersinler diye Musa'ya kitabı (Tevrat'ı) verdik."[100]

Nisa Suresi'nin 136. ayetinde, hem Kur'an'a, hem de **daha önce indirdiği** kitaba iman edilmesi istenir:

"Ey iman edenler! (...) Peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin."[101]

Üstelik Tanrı, Hz.Muhammed'in kendisine gelen ayetlerden kuşkusu varsa Tevrat'a başvurmasını önerir:

"Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içindeysen, senden önce kitab'ı (Tevrat'ı) okuyanlara sor."[102]

Tanrı katında Kur'an, Tevrat'ı onaylayan bir kitaptır.

---

[98] Saff Suresi / Ayet 6, *Kur'an-ı Kerim, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları*, Diyanet TEFSİR V,sy. 331.

[99] En'âm Suresi / Ayet 92, Kur'an, Diyanet, sy.138.
[100] Muminûn Suresi / Ayet 49, Kur'an, Diyanet, sy.344.
[101] Nisa Suresi / Ayet 136, Kur'an, Diyanet, sy.99.
[102] Yunus Suresi / Ayet 94, Kur'an, Diyanet, sy.218.

*"Elinizdeki Tevrat'ı **tasdik edici** olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin."*[103]

Yine aynı surenin 62. ayetinde Tanrı'ya ve ahiret gününe inanan, iyi işler yapan Yahudi – Hıristiyanların cennete gidebilecekleri (Tanrı tarafından mükâfatlandırılacakları) yazılıdır:

"İnananlar (Müslümanlar) ile Yahudiler, Hıristiyanlar (...) için Rableri katında mükâfat vardır."[104]

Tanrı, Tevrat'ı onaylayan İncil'i de kendisinin İsa'ya (Hıristiyanlara) verdiğini kabul eder ve İncil ehli (bağlıları) olanların yani Hıristiyanların bu kitaba göre hareket etmesini ister:

"Meryem oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona (...) Tevrat'ı doğrulayan (...) İncil'i verdik. İncil ehli, Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin."[105]

***

Hz.Muhammed Medine'de yaşayan Yahudi kabilelerini oradan sürdükten ve bir kısmını öldürdükten sonra, Tevrat ve İncil'in tahrif edilmiş olduğunu söylemeye başladı.

"Biz Hıristiyanız, diyenlerden de sağlam söz almıştık. Ama onlar da akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını unuttular. Bu sebeple, biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kini salıverdik."[106]

"Hani Allah, kendilerine kitap verilenlerden (...) sağlam söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözü, arkalarına atıp onu az bir karşılığa değiştirdiler. Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür."[107]

"Yahudiler, Üzeyir Allah'ın oğludur, dediler. Hıristiyanlar ise, İsa Mesih Allah'ın oğludur, dediler. (...) Allah, onları kahretsin!"[108]

Şimdi bu ayetlerle birlikte ortaya başka bir soru çıkmıştır. Tevrat – İncil tahrif edilmiş olduğuna göre, Ahmed adını niçin İncil'de bıraksınlar? Kendilerinin zararına olan bir bölümü niçin tahrif etmesinler? Doğal olarak bu bölümü silmeleri gerekirdi. İncil'in hem tahrif edilmiş olduğunu söylemek, hem de bu kitapta Hz.Muhammed'in Ahmed olarak adının geçtiğini iddia etmek anlaşılmaz bir durumdur.

İkinci soru, İncil'de Ahmed adı geçmekte midir? İslam felsefesinin iddiası şudur: Ahmed isminin anlamı "çok övülen" veya "Tanrı'yı çok öven" demektir. İncil'de çok övülen bir peygamberin geleceği bildirilmiştir. İşte, bu Ahmed adıyla anılan Hz.Muhammed'dir. Oysa İncil'de ne Ahmed adı, ne de Ahmed adının karşılığı olan bir kelime geçmez.

[103] Bakara Suresi / Ayet 41, Kur'an, Diyanet, sy.6.
[104] Bakara Suresi / Ayet 62, Kur'an, Diyanet, sy.9.
[105] Maide Suresi / Ayet 46-47, Kur'an, Diyanet, sy.115.
[106] Maide Suresi / Ayet 14, Kur'an, Diyanet, sy.109.
[107] Âl-i İmran Suresi / Ayet 187, Kur'an, Diyanet, sy.74.
[108] Tevbe Suresi / Ayet 31, Kur'an, Diyanet, sy.31.

Peki, İslam felsefesi tahrif edildiğini kabul ettiği İncil'de Ahmed adının geçtiğini nereden çıkarmaktadır?

İncil'de bir **Tesellici'nin** Tanrı tarafından gönderileceği yazılıdır. Ama Tesellici sözcüğü ile Ahmed (çok övülen) arasında hiçbir ilişki yoktur. Tesellici = Yunanca "Parakletos" (veya Paracletos) kelimesiyle ifade edilir. Çok övülen = Yunanca "Priklitos" (veya Priclitos) kelimesiyle ifade edilir. Parakletos ile Priklitos anlamları farklı iki kelimedir. İncil'de Parakletos (Tesellici) sözcüğü geçmektedir; Priklitos (çok övülen) değil! İslam felsefecileri çok büyük bir yanılgıya düşmüşlerdir.

Söz konusu ayetin yorumunu yapan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Tefsirin'de şunları okuyoruz:

*"Zamanımızın araştırmacıları Yuhanna İncil'inde geçen Hz İsa'nın geleceğe yönelik müjde ifadesinde kullandığı **Faraklit** (Grekçe **Parakletos**) kelimesinin (...) Ahmed kelimesiyle anlamca örtüştüğü sonucuna ulaşmışlardır."*[109]

Arapça Faraklit = çok övülen demektir. Parakletos kelimesi ise Tesellici demektir. Bu iki kelime anlamdaş değildir. Arapça Faraklit kelimesinin Grekçe (Yunanca) karşılığı Priklitos'tur; Parakletos değil! Diyanet İşleri Başkanlığı yanılmaktadır. Parakletos = "Ahmed" kelimesiyle anlamca örtüşmez.

Bunu anlamak için İncil'den söz konusu bölümü aktaralım;

*"Benim gitmem sizin için hayırlıdır; çünkü gitmezsem, **Tesellici** size gelmez."*[110]

Burada İsa ben öldükten sonra size bir Tesellici gelecek diyor. Ahmed ismi geçmiyor.

İsa, "Tesellici" derken kimi kastediyor? Ruhulkudüs (gerçekleri belirten ruh = Hakikat Ruhu) denen bir ruhun **kendi ismiyle** (yani İsa adıyla) geleceğini söylüyor. Tanrı (yani Baba), İsa ismiyle bir ruh gönderecektir, diyor. İncil'den okuyalım.

*"Ben de Baba'ya yalvaracağım ve o size başka bir **Tesellici**, hakikat **ruhunu** verecektir. (...) **Benim ismimle** Baba'nın göndereceği **Tesellici**, Ruhülküdüs, o size her şeyi öğretecek."*[111]

Burada Ahmed (çok övülen) ismi veya bu anlama gelecek tek bir kelime bile yok. Hz.Muhammed'in Ahmed adıyla İncil'de isminin geçtiği gerçek değildir.

***

Araf Suresi'nin 157 ayeti, İsa'nın Hz.Muhammed'in geleceğini haber verdiği söyleyen ayetinden çok daha fazla gerçek dışıdır. Bu ayete Hz.Muhammed'in peygamber olarak geleceğinin Tevrat'ta da yazılı olduğu belirtilmektedir. Aktaralım:

[109] Kur'an Tefsir V, sy 336
[110] Yuhanna İncil'i, *Kitabı Mukaddes,* Kitabı Mukaddes Yayınları, 2010, sy.112
[111] İncil, age, sy 110

*"Ki onlar, ellerindeki **Tevrat'ta** ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmi Peygamber'e uyarlar."*[112]

Bu ayet İncil'in yanında, Tevrat'ta da Hz.Muhammed'in adının yazılı olduğunu iddia etmektedir. Araf Suresi Mekke döneminde inmiştir. İniş sırasına göre 39. Suredir. Yani Mekke döneminin ilk yıllarına rastlar. Daha önce belirttiğimiz gibi bu dönemde Hz.Muhammed, Mekke ve Medine'deki Yahudi ve Hıristiyanların kullandığı Tevrat ve İncil'in tahrif edildiğini söylememektedir. Ayetteki şu sözler bunu gösterir: "**Ellerindeki Tevrat'ta ve İncil'de**" sözcükleri bunu kanıtlamaktadır.

Hz.Muhammed dönemindeki Tevrat ve İncil hem Mekke döneminde, hem Medine döneminde aynıdır. Bugüne kadar da aynı biçimiyle gelmiştir. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Tefsiri'nde yukarıda aktardığımız ayetle ilgili şöyle bir yorum yapılmaktadır:

"Tevrat ve İncil'de Hz Hz.Muhammed hakkında bilgiler bulunduğu belirtilmiştir."[113]

Ardından Tevrat'ta bu bilgilerin bulunduğu bölümler sayılmıştır. Ne var ki, bu bölümleri üşenmeden teker teker okuduğumuz zaman Hz.Muhammed hakkında tek bir bilgi kırıntısına rastlamamız mümkün değildir. Yine gerçek dışı bir iddia karşısındayız.

Tevrat'ta bir peygamberin geleceği söylenmektedir. Daha doğrusu Tanrı'nın bir işareti olarak bir kızın gebe kalıp bir çocuk doğuracağı yazılıdır. Çocuğa İmmanuel isminin verileceği belirtilmektedir. Aktaralım;

"Bunun için Rab kendisi size bir alamet verecek; işte, kız gebe kalacak ve bir oğul doğuracak ve onun adını İmmanuel koyacak."[114]

Hıristiyanlar bu doğacak çocuğun İsa olduğunu söylerler. Şüphesiz ki, bu görüş Hıristiyanların uydurmasıdır: İmmanuel ile İsa ismi iki ayrı addır. Ayrıca burada normal bir gebe kalmaktan bahsedilmektedir. Meryem'in İsa'sı anormal (bilim dışı) bir gebelikten ortaya çıkmıştır. Konumuz bu değil, geçelim.

Tevrat'taki bu bilgiyi Hz.Muhammed'in peygamber olarak geleceği bilgisi olarak almak mümkün müdür? İmmanuel isminin Ahmed veya Hz.Muhammed ile hiçbir ilgisi yoktur. Sonra Musa'dan İsa'ya kadar birçok peygamberin geldiğini Tevrat'ın kendisi yazar. Sözgelimi Musa'dan sonra Nun oğlu Yeşu peygamber seçilmiştir. Ve bunun ardından Yahudi peygamberler gelmeye devam etmiştir. Tevrat'taki aktardığımız bölümü gerçek kabul etsek bile, bununla ne İsa, ne Hz.Muhammed kastedilmiştir; olsa olsa Yeşu veya sonraki peygamberlerin kastedildiğini düşünebiliriz. Her şey bir yana Hz.Muhammed'den önce İsa gelecektir. Tevrat'ın Hz.Muhammed'den bahsetmesi bu açıdan da mantıksızdır.

***

[112] Araf Suresi / Ayet 157, Kur'an, Diyanet Tefsir II, sy 594
[113] Diyanet Kur'an Tefsiri II, sy 602 – 603
[114] Tevrat, Kitabı Mukaddes, Kitabı Mukaddes Yayınları 2010, sy 672

İslam felsefesi Hz.Muhammed'in peygamber olarak gönderileceği haberinin İncil ve Tevrat'ta bulunduğunu söylemekle yetinmez. Tevrat'tan (Musa'dan) yüzyıllar önce yaşadığı söylenen İbrahim peygamber zamanına kadar uzatır.

İbrahim peygamber kimdir? Din tarihçileri onun soyunu geriye doğru Nuh'a kadar uzatır. Nuh ilk erkek Adem'in Lamek isimli oğlunun soyundan gelmektedir; Lamek, Nuh'un babasıdır. Nuh'un üç oğlu olur. Sam, Yafet ve Ham. Sam'ın bir oğlu dünyaya gelir, adını Terah koyarlar. İşte İbrahim, Terah'ın oğullarından biridir. (Kur'an İbrahim'in babasını Azer diye bildirir ki, bu Tevrat'la çelişkilidir.)

İbrahim'in Sâre isimli karısından İshak isimli bir oğlu olur. (Yahudiler İshak soyundan geldiklerini kabul ederler.) Bir de İbrahim'in Hacer isimli cariyesinden İsmail isimli bir çocuğu olur. İslam felsefecileri de İsmail soyundan geldiklerini kabul ederler. Ama Hacer'in bir cariye olduğunu (öz karısı olmadığını) gizleyerek!

Sonuçta hikâyeye göre İbrahim ve oğlu İsmail, Mekke'ye geliyorlar ve Kâbe'yi yapıyorlar. (Tarihsel gerçeğin farklı olduğunu düşünen çok araştırmacı var. İbrahim'in hiçbir zaman Mekke'ye gitmediği bir tarihsel gerçektir.) İbrahim ve İsmail, Kâbe'nin temellerini atarken Allah'a dua etmeye başlarlar:

"Ey Rabbimiz! (...) Soyumuzdan da sana teslim olacak bir ümmet çıkar. (...) Soyumuz içinden, onlara senin ayetlerini okuyacak, kitabı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek ***bir elçi çıkar*** *Rabbimiz!"*[115]

Peki, İbrahim ve oğlunun gelmesini istedikleri elçi (peygamber) kimdir? Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Tefsir'ine bakıyoruz, şöyle yazıyor:

"Hz. İbrahim'in son duası, yüce Allah'ın kendi soyundan bir elçi göndermesini dilemesi olmuş ve bütün müfessirlerin görüşüne göre bununla da özellikle ***Hz.Muhammed****'in risaleti kastedilmiştir."*[116]

Demek ki bu ayete göre Hz.Muhammed'den binlerce yıl önce İbrahim, Hz.Muhammed'in peygamber olarak gönderilmesini istiyor. Ne var ki, İslam felsefecilerinin unuttuğu bir nokta var: Hz.Muhammed'den önce Tevrat'ın verileceği Musa var. Ondan sonra İncil'in verileceği İsa var. İbrahim niçin bu peygamberleri ve kutsal kitaplarını atlayarak Hz.Muhammed'e ulaşıyor? İslam felsefesi Musa ve İsa'yı peygamber olarak kabul ediyorlar; onlara gereken saygıyı gösteriyorlar. Ama ele aldığımız konu da gerçeği yansıtmıyorlar. Bu durum İslam felsefesi açısından içinden çıkılmaz bir durumdur.

***

Hz.Muhammed'in peygamberliğinin Yahudi ve Hıristiyanlarca kabul edilmesi için Tanrı birçok ayet göndermiştir. Bu ayetlerden bir tanesi şudur:

[115] Bakara Suresi / Ayet 128 – 129, Kur'an, Diyanet Tefsir I, sy 204 – 205
[116] Kur'an, Diyanet Tefsir I, sy 212

*"Hani, Allah **Peygamberlerden**, 'Andolsun' size vereceğim her kitap ve hikmetten sonra, **elinizdekini doğrulayan** bir **peygamber** geldiğinde, ona mutlaka iman edeceksiniz ve ona mutlaka **yardım edeceksiniz** diye **söz almış** ve bunu kabul ettiniz mi (...) demişti."*[117]

Söz alan kim? Tanrı! Söz veren kim? Bütün peygamberler. Hz.Muhammed'in bu peygamberlerden hariç tutulması gerekiyor. Kur'an, Hz.Muhammed'i son peygamber olarak bildirdiğine göre, Hz.Muhammed Tanrı'ya böyle bir söz vermiş olamaz.

Bu nedenle ayetin "Hz.Muhammed'in dışındaki peygamberlerden söz aldık," demesi gerekirdi.

Diğer peygamberlerin verdiği söz özellikle Hz.Muhammed içindir. Denmek isteniyor ki; Tanrı, Musa, İsa vb peygamberlerden, Hz.Muhammed'e yardım edeceklerine dair söz almış.

Ölmüş bir peygamber, yeni gelen peygambere nasıl yardım edebilir? Bunun imkansız olduğunu söylemeye gerek yok!

Hz.Muhammed Hangi Kavmin Peygamberi?

Kur'an her kavmin bir peygamberi olduğunu belirtir. Yani her kavime (ümmete) bir peygamber gönderilmiştir.

"Her ümmetin bir Peygamberi vardır."[118]

Bunun her kavim için doğru olmadığı açıktır. Peygamberi olmayan kavimler vardır. Ama bu ayet Mekke Toplumu (Arap toplumu) için gerçeği yansıtır. Kur'an'da Hz.Muhammed'in Mekke ve çevresine peygamber olarak gönderildiğini anlatan ayetler vardır. Önce bunları aktaralım.

*"Böylece biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, şehirlerin anası olan **Mekke'de ve çevresinde** bulunanları uyarasın."*[119]

*"Bu (Kur'an), Ümmülkurâ **(Mekke) ve çevresindekileri** uyarman için sana indirdiğimiz, kendisinden öncekileri doğrulayıcı mübarek bir kitaptır."*[120]

*"Şüphesiz bu Kur'an sana ve **kavmine** bir öğüt ve şereftir."*[121]

*"De ki: Bana ancak, bu **beldenin (Mekke'nin)** onu mukaddes kılan ve her şey kendisine ait olan Rabbine kulluk yapmam emredildi."*[122]

*"Kur'an, ataları uyarılmamış, bu yüzden de gaflet içinde olan **bir kavmi** uyarman için (...) Allah tarafından indirilmiştir."*[123]

---

[117] Âli İmran Suresi / Ayet 81, Kur'an, Diyanet, sy 59
[118] Yunus Suresi / Ayet 47, Kur'an, Diyanet, Sy 213
[119] Şüra Suresi / Ayet 7, Kur'an, Diyanet, Sy 482
[120] En'am Suresi / Ayet 92, Kur'an, Diyanet Tefsir II, sy 438
[121] Zuhruf Suresi / Ayet 44, Kur'an, Diyanet, Sy 491
[122] Neml Suresi / Ayet 91 – 92, Kur'an, Diyanet, sy 384
[123] Yasin Suresi / Ayet 5 – 6 , Kur'an, Diyanet, Sy 439

Bu ayetler çok açık olarak Kur'an'ın Mekke toplumuna veya Arap kavmine gönderildiğini bildirmektedir.

***

Şimdi bir de şu ayetlere bakalım.

"(Ey Hz.Muhammed!) De ki: Ey insanlar! Şüphesiz ben, (...) Allah'ın hepinize gönderdiği Peygamberiyim."[124]

"Ey İnsanlar! Peygamber size Rabbinizden hakkı (gerçeği) getirdi."[125]

"Ey İnsanlar! (Size Rabbinizden kesin bir delil (Hz.Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik."[126]

"(Ey Hz.Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik."[127]

Bu ayetlerde de görüyoruz ki, Hz.Muhammed bütün insanlara, bütün evrene (âlemlere) peygamber olarak gönderilmiştir. Ortada çok net bir çelişki var. İslam felsefesi "akıl yürütmelere" başvurarak bu çelişkiden kurtulmaya çalışır.

Bu çelişkinin iki türlü çözümü olabilir.

Birinci çözüm şu olabilir: Tanrı başlangıçta Hz.Muhammed'i Mekke ve çevresi (Arap kavmi) için peygamber olarak düşünmüştür. Sonra Hz.Muhammed'in son peygamber (Resül) olduğuna karar verip Medine döneminde Ahzâb Suresi'nin 40. ayetini göndermiştir:

*"Hz.Muhammed (...) Allah'ın Resûlü ve nebilerin **sonuncusudur**."*[128]

Bu çözüme göre, Tanrı'nın fikir değiştirdiğini kabul etmemiz gerekiyor. Ne var ki, Tanrı'nın fikir değiştirmesi, onun başlangıçta doğruyu bilmediği sorununa kapı açar: Tanrı bilgisiyle uyuşmaz. Bu çözüm yarım bir çözümdür.

İkinci çözüm şu olabilir: Hz.Muhammed başlangıçta sadece Arap toplumuna peygamber olarak gönderildiğini düşünmüştür. Fakat sonra Medine'de kendini son peygamber olarak görerek, bütün insanlığa gönderildiğini söylemiştir.

Bu çözümde Hz.Muhammed'in karar değiştirmesi bizi yeni bir çelişkinin içine sokmaz. Sonuçta Hz.Muhammed bir insandır; karar değiştirebilir; fikir değiştirebilir. Ama o zaman da Kur'an'ın ayetlerinin Tanrı tarafından gönderilmediğini kabul etmek gerekir. İslam felsefesi ise bunu kabul edemez.

Hz.Muhammed'in İki Farklı Dönemi

[124] Arâf Suresi / Ayet 158, Kur'an, Diyanet, sy 169
[125] Nisa Suresi / Ayet 170, Kur'an, Diyanet, Sy 103
[126] Nisa Suresi / Ayet 174, Kur'an, Diyanet, sy 104
[127] Enbiyâ Suresi / Ayet 107, Kur'an, Diyanet, Sy 330
[128] Ahzâb Suresi / Ayet 40, Kur'an, Diyanet, sy 422

Hz.Muhammed Mekke döneminde; İslam felsefesini doğurmaya uğraştığı, güçsüz olduğu dönemde karşımıza bir "uyarıcı", Allah'ın emirlerini tebliğ edici (bildirici), sabreden bir peygamber olarak çıkar. Mekkeli müşriklerin (Kureyş Kabilesinin) zulmüne uğrayan ve elinden hiçbir karşı koyuş gelmeyen bir insan durumundadır. Silahsızdır. Elinde sadece Mekke toplumunu Müslümanlığa çağıran ayetler vardır. Tek ideolojik silahı budur. Mekke döneminde inen şu ayetlere bakalım:

Putperestlere karşı sabırlıdır:

*"Onların söylediklerine **sabret** ve onlardan **güzellikle** ayrıl."*[129]

Aynı surede Hz.Muhammed'in sadece Mekkelilere peygamber olarak gönderildiği belirtir:

"(Ey Mekkeliler!) Şüphesiz biz size üzerinize şahitlik edecek bir Peygamber gönderdik."[130]

Puta tapanları Allah'a havale eder ve onlara mühlet verildiğini bildirir:

"Nimet içinde yüzen o yalancıları bana bırak ve onlara biraz mühlet ver." [131]

Putperestler üzerinde bir zorba (zorlayıcı) olmadığını, sadece Kur'an ile öğüt verdiğini söyler:

*"Sen onlara karşı bir zorba değilsin. O hâlde sen, benim uyarımdan korkan kimselere **öğüt** ver."*[132]

*"Ey Hz.Muhammed! Eğer yüz çevirirlerse, artık sana düşen açık bir **tebliğden** ibarettir."*[133]

"De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım."[134]

*"Peygamberlere düşen sadece apaçık bir **tebliğdir**."*[135]

"De ki: (...) Ben ancak Resul olarak gönderilen bir beşerim."[136]

Hz.Muhammed'den sabretmesi ve eski günahları için af dilemesi istenir:

*" Ey Hz.Muhammed! Sabret, (...) **günahının bağışlanmasını** iste."*[137]

Hz.Muhammed sadece bir öğüt vericidir.

*"Artık sen **öğüt** ver! Sen ancak bir **öğüt** vericisin. Sen onların üzerinde **zorba** değilsin."*[138]

---

[129] Müzzemil Suresi / Ayet 10, Kur'an , Diyanet, sy 573
[130] Müzzemil Suresi / Ayet 15, Kur'an, Diyanet, sy 573
[131] Müzzemil Suresi / Ayet 11, Kur'an, Diyanet, sy 573
[132] Kaf Suresi / Ayet 45, Kur'an, Diyanet, sy 519
[133] Nahl Suresi / Ayet 82, Kur'an, Diyanet, sy 275
[134] Fussilet Suresi / Ayet 6, Kur'an, Diyanet, Sy 476
[135] Nahl Suresi / Ayet 35, Kur'an, Diyanet, sy 270
[136] İsra Suresi / Ayet 93, Kur'an, Diyanet, sy 290
[137] Mümin Suresi / Ayet 55, Kur'an, Diyanet, sy 472
[138] Ğaşiye Suresi / Ayet 21 – 22, Kur'an, Diyanet, sy 592

Bütün bu ayetlerin hepsi Mekke döneminde inmiştir. Hz.Muhammed, Tanrı'nın bir kulu, bir öğütçü, bir bildirici olarak görünmektedir. Putperestlere karşı yumuşaktır. Alçakgönüllüdür.

***

Hz.Muhammed Medine döneminde güçlenmeye başlar. Güçlendikçe dili sertleşir. Kendi yerini öğütçülükten, insanlara emir vermeye yükseltir. Ayrıca bu emirlerini, Tanrı'nın emirleriyle eşitler. Hz.Muhammed'e karşı gelmek, artık Tanrı'ya karşı gelmektir. Allah'a biat etmek (el tutuşup söz vermek), Hz.Muhammed'e biat etmektir.

Şimdi Medine döneminde inen birkaç ayete bakalım:

"Sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar."[139]

"Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse Allah onu (...) cennetlere sokar.

Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve O'nun koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu (...) cehenneme sokar."[140]

"Kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse (...) iyi kimselerle birliktedir."[141]

"Ey iman edenler! Allaha itaat edin. Peygambere itaat edin."[142]

"Kim Allah'a ve Resûlüne itaat eder, (...) O'na karşı gelmekten sakınırsa, işte onlar başarıyı elde edenlerin ta kendileridir."[143]

"Kim Allah'a ve Resûlüne itaat ederse, muhakkak büyük bir başarıya ulaşmıştır."[144]

"Kim Peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur."[145]

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin."[146]

Bu ayetlerle birlikte Hz.Muhammed Tanrı'nın emirlerini ileten bir bildirici, öğütçü, bir kul olmaktan çıkıyor; emirlerini Tanrı emriyle eşitliyor. Bir konuda Hz.Muhammed'e karşı gelmek, Tanrı'ya karşı gelmek oluyor. Hz.Muhammed Mekke'de gelen ayetlerde bir "insan" olduğunu kabul etmişti. İnsanlar yanlış yapabilirler.

Hz.Muhammed yanlış emir veremez mi? Yanlış karar veremez mi? Ki, vermiştir. Tebük seferinde münafıklara karşı yanlış davrandığını kendisi kabul etmiştir; bir ayetle de bu yanlış tutum belgelenmiştir.

---

[139] Fetih Suresi / Ayet 10, Kur'an, Diyanet, sy 511
[140] Nisa Suresi / Ayet 13 – 14, Kur'an, Diyanet, sy 78
[141] Nisa Suresi / Ayet 69, Kur'an, Diyanet, sy 88
[142] Nisa Suresi / Ayet 59, Kur'an, Diyanet, sy 86
[143] Nur Suresi / Ayet 52, Kur'an, Diyanet, sy 355
[144] Ahzâp Suresi / Ayet 71, Kur'an, Diyanet, sy 428
[145] Nisa Suresi / Ayet 80, Kur'an, Diyanet, sy 90
[146] Âli İmran Suresi / Ayet 31, Kur'an, Diyanet, sy 53

"Hz.Muhammed'e itaat = Tanrı'ya itaat" denklemi felsefi açıdan çok sorunludur. Denklemin bir tarafında bir insan, bir kul vardır. Diğer tarafında yüce bir Tanrı. Denklemin bir tarafındaki insan yanlış yapabilir. Denklemin diğer tarafındaki Tanrı'nın yanlış yapmaması gerekir.

***

Salât; İslam felsefesinde, dua etmek, namaz kılmak anlamına gelir. Başka bir değişle dua ve namaz yoluyla Allah'a ibadet etmek demektir. Salât kelimesinin çoğulu Salavât'tır.

Arapça söylenen "**Allahumme salli âla Muhammed**" cümlesi Hz.Muhammed'e salavât getirmektir. Bu cümlenin Türkçesi şudur: "**Allahım, Muhammed'e rahmet eyle, şanını yücelt**."

Müslümanlar, Hz.Muhammed'i yüceltmek için salavât getirirler. Peki, Tanrı'nın kendisi Hz.Muhammed'e salavât edebilir mi? Hz.Muhammed'e salavât getirebilir mi?

Medine döneminde inmiş Ahzâb Suresi'nin 56. ayetinde şunları okuyoruz:

*"Şüphesiz **Allah** ve melekleri Peygambere **salât** ediyorlar."*[147]

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Tefsirinde bu ayetle ilgili yapılan açıklamada "Salât" kelimesinin anlamı şöyle açıklanıyor:

*"Salât iki mana ifade etmektedir; 1. Genel olarak **dua** çünkü dua, kulun özünü ve gönlünü Allah'a yöneltmesidir. 2. Özel olarak **namaz** ibadeti."*[148]

Şimdi yukarıdaki ayeti Salât kelimesinin yerine Dua ve Namaz kelimelerini koyup okursak ne oluyor;

"*Allah ve melekleri Peygambere dua ederler – Namaz kılarlar.*"

Ya da Allah'ın Hz.Muhammed'e salavât getirdiğini düşünelim:

Tanrı şöyle demiş oluyor: "*Allahım, Hz.Muhammed'e Rahmet eyle, Şanını Yücelt!"*

Müslüman kulların Hz.Muhammed'e salât etmesi veya salavât getirmesi anlaşılır bir eylemdir. Ama Tanrı'nın bunu yapması anlaşılamaz bir durumdur.

Her şeyin üstünde olan bir Tanrı'nın, peygamber de olsa bir kuluna dua etmesi, onun için namaz kılması felsefi düşünce düzeyinde olanaksızdır. Ayrıca Allah'ın dua etmesi, namaz kılması, ondan daha yüce bir varlığı kabul etmeyi gerektirir ki, bu da "tek Tanrı" düşüncesiyle bağdaşmaz. Tanrı'nın en üst merci olarak, en üst merkez olarak hiç kimse için salât etmemesi (dua ve namaz ibadeti) yapmaması gerekir.

***

[147] Ahzâb Suresi / Ayet 56, Kur'an, Diyanet, sy 425
[148] Kur'an Tefsir IV, Diyanet, sy 397 – 398

Hz.Muhammed'in Mekke döneminde puta tapan müşriklere (Kureyş kabilesine) karşı kılıç kullanmadığını, onların karşısına sadece bir uyarıcı, bildirici, öğüt verici olarak çıktığını, fiziksel şiddetin diliyle konuşmadığını birçok yerde belirtmiştik. Çünkü bunu yapmaya gücü yoktu.

Şimdi Medine döneminde Hz.Muhammed'in dili değişecektir.

Yukarıda aktardığımız Ahzâb Suresi'nin 60 – 61. ayetinde münafıklara (Müslüman görünüp, aslında Müslüman olmayanlara), kalplerinde Tanrı inancı bulunmayanlara karşı şöyle konuşacaktır:

"Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve Medine'de kötü haberler yayıp ortalığı karıştıranlar (tuttukları yoldan) vazgeçmezlerse, elbette seni onların üzerine gitmeye teşvik edeceğiz. (...) ***Nerede bulunurlarsa, yakalanırlar ve yaman bir şekilde öldürürler.****"*[149]

Medine döneminde inmiş Bakara Suresi'nin 191. ayetinde müşriklerin (Mekke'de yaşayan puta taparların) nerede bulunursa öldürülmeleri istenir. Yine Medine döneminde inmiş Tevbe Suresi'nin 5. ayetinde bu emir tekrarlanır. İki ayeti de aktaralım:

"Müşrikleri bulduğunuz yerde ***öldürün****!"*[150]

"Onları nerede yakalarsanız ***öldürün****. Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) siz de onları çıkarın."*[151]

Sonuç olarak diyoruz ki, Hz.Muhammed'in Mekke dönemindeki davranışlarıyla, Medine dönemindeki davranışları farklıdır.

İki dönemin ayetleri de farklıdır. Mekke dönemi yumuşak, Medine dönemi serttir. Mekke döneminde sadece ayetler konuşur. Medine döneminde ayetlerin yanında silahlar da! 13 yıllık Mekke döneminde bir tane dahi başka dine inanan insan öldürülmemiştir. Medine döneminde ise binlerce!

Hz.Muhammed'e Özel İlgi

Bütün insanları imana çağıran bir Tanrı kitabında kendisi de bir kul olan Hz.Muhammed için özel ayetler bulunabilir mi? Tanrı, Müslümanların, Hz.Muhammed'e karşı uyması gereken görgü ve ahlak kurallarını özel ayetlerle bildirmeye gereksinim duyar mı? Hz.Muhammed'e karşı saygı, özel Tanrı emirleriyle sağlanır mı?

Tanrı, Müslümanlardan Hz.Muhammed'in yanında seslerini yükseltmemelerini ister:

[149] Ahzâb Suresi / Ayet 60 – 61, Kur'an, Diyanet, sy 425
[150] Tevbe Suresi / Ayet 5, Kur'an, Diyanet Tefsir II, sy 720
[151] Bakara Suresi / Ayet 191, Kur'an, Diyanet, sy 29

"Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın; yoksa siz farkına varmadan işlediklerinizi boşa gider."[152]

Demek ki, bir kişi Hz.Muhammed ile yüksek sesle, bağırarak konuşursa günaha girer; o zaman kadar kazandığı sevaplar boşa gider.

"Allahın elçisinin huzurunda sesini kısanlar, Allah'ın, gönüllerini takvâ (Allah'a karşı gelmekten sakınma) konusunda ***sınadığı*** *kimselerdir. Onlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır."*[153]

Hz.Muhammed'in karşısında konuşma biçimi, Allah tarafından bir sınama olarak kabul edilmektedir. Hz.Muhammed'e karşı sesini kısarak konuşanlara ödül, sesini yükseltenlere ceza vardır. Peki, Tanrı'nın sınama yapmasına gerek var mı?

Tanrı iki Müslüman'ın Hz.Muhammed hakkında gizlice konuşmasına karşıdır. Tanrı Hz.Muhammed'e karşı isyan olursa bunu önlemek istemektedir.

"Ey iman edenler! Siz baş başa gizlice konuştuğunuz zaman; günah, düşmanlık, ***Peygamber'e isyanı*** *konuşmayın."*[154]

Tanrı Hz.Muhammed'in toplumdaki otoritesini ayetle sağlamaktadır.

***

Tanrı, Hz.Muhammed uykudayken uyandırılmasını istemez. Beni Temim isimli 70 kişilik Bedevi Kabilesi Hz.Muhammed'le görüşmeye gelmiştir. "Hz.Muhammed, Hz.Muhammed!" diye bağırarak onu uyandırmışlardır. Tanrı hemen bununla ilgili bir ayet gönderir; Hz.Muhammed'i uyandıranları kınar:

"Odaların dışından sana seslenenlerin çoğu kuşkusuz düşünemiyorlar. Sen yanlarına çıkıncaya kadar sabredip bekleselerdi, elbette kendileri için daha iyi olacaktı."[155]

***

Tanrı, Hz.Muhammed'in evindeki misafirlik işlerini de düzenlemek ister. Tanrı davetsiz misafire karşıdır. "Tanrı misafiri" deyimi sadece Hz.Muhammed'in dışındaki Müslümanlar için geçerlidir; Hz.Muhammed için değil! Hz.Muhammed'e misafir geldiği zaman da hemen yemeğini yiyip kalkmalıdır. Hz.Muhammed ile sohbeti beklememelidir.

"*Ey iman edenler! Yemek için çağrılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin (vakitli vakitsiz) Peygamber'in evlerine girmeyin, çağrıldığınız zaman girin. Yemeği yiyince de hemen dağılın.*

[152] Huzurât Suresi / Ayet 2, Kur'an, Diyanet, sy 514
[153] Hucurât Suresi / Ayet 3, Kur'an, Diyanet, sy 516
[154] Mücadele Suresi / Ayet 9, Kur'an, Diyanet, sy 542

[155] Hucurât Suresi / Ayet 4 – 5, Kur'an, Diyanet Tefsir V, sy 49.

*Sohbet için beklemeyin. Çünkü bu davranışınız **Peygamber'i rahatsız etmekte**, fakat o sizden çekinmektedir."*[156]

Hz.Muhammed'in söylemesi gereken şeyi, bir ayetle Tanrı'nın söylemesi doğru mu?

Hz.Muhammed'e Maddi Ayrıcalıklar

Tanrı en başta Hz.Muhammed'e maddi ayrıcalıklar tanır. Cihad emri çıktıktan sonra, Allah yolunda savaşırken ganimetler ele geçirilecektir. Ganimet, düşmandan (puta tapanlardan, münafıklardan, Hıristiyanlardan, Yahudilerden, vb.) ele geçirilen her şey demektir. Para, değerli madenler, eşyalar, silahlar, evler, araziler, erkek esirler, kadın köleler (cariyeler) hepsi ganimetin içindedir.

Tanrı fiziksel savaş yapılarak ele geçirilen ganimetlerin beşte birinin Hz.Muhammed'e verilmesini ister. Beşte dördü savaşa katılan diğer Müslümanlara dağıtılacaktır. Hz.Muhammed kendi payına düşen beşte birinden fakirlere pay verebilecektir. Bu beşte bir payda Hz.Muhammed'in yakınlarının (en başta hanımlarının) da hakkı vardır. Sonuçta ganimetin beşte biri Hz.Muhammed'in kendisine aittir. Allah da bu paya ortaktır: Ama Allah'ın ganimete ihtiyacı olmadığına göre bu pay tamamen Hz.Muhammed'e ve yakınlarına kalacaktır. Ayete bakalım.

*"Bilin ki, **ganimet** olarak aldığınız her hangi bir şeyin **beşte biri** mutlaka Allah'a, **Peygamber'e, onun yakınlarına**, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir*."[157]

Tanrı burada Hz.Muhammed'i diğer Müslümanlardan ayırmaktadır. Tanrı, Müslümanlar arasında olması gereken eşitliği Hz.Muhammed lehine bozmaktadır.

Sonra Tanrı'nın "ganimet elde etmeyi" bir hedef olarak Müslümanların önüne koyması doğru mudur? Tanrı'nın savaşta ele geçirilen maddi şeylerinin dağıtımıyla uğraşması, Tanrı'nın manevi yüceliğine zarar vermez mi?

***

Tanrı, Hz.Muhammed'e tanıdığı maddi ayrıcalığı bu noktada bırakmaz. Fethedilen ülke eğer savaşmadan teslim olmuşsa; yani yüz yüze bir fiziksel savaş yapılmadan ganimet ele geçirilmişse, ganimetin tümünün peygambere ait olduğunu bildirir. İlgili ayet şöyle:

"*Allah'ın (fethedilen) memleketin ahalisinden **savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar**, Allah'a, **peygambere, onun yakınlarına**, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.*"[158]

Burada savaşa katılan diğer Müslümanlara, düşman öldürmedikleri için hiç pay verilmeyecektir. Düşman, korkusundan teslim olmuştur; o halde ganimetler (bu şekilde ele geçirilen ganimete **fey** denmektedir) Hz.Muhammed'e aittir.

---

[156] Ahzâb Suresi/Ayet 53, *Kur'an-ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy. 424.
[157] Enfâl Suresi/Ayet 41, *Kur'an-ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy. 181.
[158] Haşr Suresi/Ayet 7, *Kur'an-ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy. 545.

Burada Allah'ı yanına alarak korku salan Hz.Muhammed'dir. Allah, Hz.Muhammed'i düşman üzerine salarak onu egemen kılmıştır. Bu nedenle bütün ganimet Hz.Muhammed'indir. Tanrı bunu aynı Sure'nin 6. ayetinde belirtir:

"*Onların mallarından Allah'ın, savaşılmaksızın **peygamberine kazandırdığı mallar** için siz at veya deve koşturmuş değilsiniz. Fakat Allah, peygamberlerini, dilediği kimselerin üzerine salıp onlara üstün kılar."*[159]

Tanrı yine Hz.Muhammed'e özel hak tanımaktadır.

Hz.Muhammed bu hakkını pratikte kullanmıştır.

626 yılında Medine'den sürülen Yahudi Nadiroğulları kabilesinin hurmalıkları, arazileri, evleri, savaşılmadan ele geçirildiği için Hz.Muhammed'in özel malı olmuştur.

629'da Hayber Yahudileri yenildikten sonra, Fedek Yahudileri savaş yapmadan teslim olmuştur. Bunların toprakları da Hz.Muhammed'e ganimet olarak kalmıştır. İslam felsefecilerinin söylediklerinin tersine, Hz.Muhammed bu servetler sayesinde zengince yaşamış, geriye büyük mal mülk bırakarak ölmüştür. (Müslümanların kendi aralarındaki iktidar kavgalarından dolayı Hz.Muhammed'in malları üzerinde sorunlar yaşanmıştır. Hz.Muhammed'in kızı Fatma'nın, Halife Ebubekir'den bu malları istediğini, Ebubekir'in vermediğini belirtelim. Ancak Halife Ömer zamanında Fatma'nın torunlarına bu malın verildiğini belirtip geçelim.)

***

Kur'an evlenildiği zaman kadınlara **mehir** (maddi bir karşılık- para, eşya- ev, vb.) verilmesini zorunluluk haline getirmiştir. Erkek, mehiri kadının kendisine ödeyerek onu kendisinden satın almaktadır. İslam felsefesine göre mehirsiz evlenmek hükümsüzdür, günahtır. Eğer kadın isterse, mehirin *bir kısmını* erkeğe geri bağışlayabilir. Mehir, kadına ödenen bir çeşit "başlık parası" sayılabilir. Nisa Suresi'nin 3 ve 24. ayetinde mehirin verilmesinin zorunlu olduğu anlatılır:

"*Kadınlara mehirlerini borcunuzu öder gibi verin.*"[160]

"*Onlarla karı-koca ilişkisi yaşamanıza karşılık, kararlaştırılmış olan mehirlerini verin.*"[161]

Şimdi bizi ilgilendiren nokta, her Müslüman erkeğin, evlendiği kadına mehir ödemek zorunda olmasıdır.

Hz.Muhammed ilk Müslüman olarak 9-10 (kimisine göre 11-12) kadınla mehir ödeyerek evlenmiştir. Tanrı, Hz.Muhammed'in yeterli mehir ödediğini düşünmüş olmalı ki, Hz.Muhammed'in üzerinden mehir ödeme zorunluluğunu Ahzâb Suresi'nin 50. ayetiyle

[159] Haşr Suresi/Ayet 6, *Kur'an-ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy. 545.
[160] Nisa Suresi / Ayet 3, *Kur'an Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, sy. 14.
[161] Nisa Suresi / Ayet 24, *Kur'an Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, sy. 41.

kaldırır. Eğer bir kadın isterse kendini Hz.Muhammed'e bağışlayabilir, hibe edebilir. Okuyoruz:

"***Diğer müminlere değil de, sana has olmak üzere, mehirsiz olarak kendini peygambere bağışlayan,*** *Peygamber'in de nikâhlamak istediği herhangi bir mümin kadını da (sana helâl kıldık.)*[162]

Şimdi ne oldu? Hz.Muhammed diğer Müslümanlardan farklı olarak bir ayrıcalık elde etti. Hz.Muhammed mehirsiz kadın alma hakkından yararlanmıştır. Öz karısı Haris kızı Meymune'ye, Hüzeyme kızı Zeynep'e mehir ödememiştir. Ümmi Şerik ve Hakim kızı Havle'ye de mehir ödememiştir.

Tanrı'nın dünyevi bir iş olan mehir işiyle uğraşması, Hz.Muhammed için özel ayet indirmesi anlaşılmaz bir durumdur.

Tanrı ve Hz.Muhammed'in Hanımları

Hz.Muhammed'in cariyeleri (bedenlerinden yararlandığı kadınlar) hariç en az 9 hanımının olduğunu biliyoruz. İslam felsefecileri de bunu kabul ederler. Hz.Muhammed'in hayatını anlatan herhangi bir kitapta bu bilgi bulunabilir. Örneğin Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yayınladığı *Hz.Muhammed ve Hayatı* isimli kitaptan aktaralım:

"*Hazret-i Peygamber'in zevceleri adedince* ***dokuzdur***."[163]

Tanrı, Müslümanlara dört tane kadınla evlenmeye izin vermiştir. Bunun yanında bedeninden yararlanmak için sayısız miktarda cariye (kadın köle) olabilir. Özetle bir Müslüman erkeğin 4 kadın ve sınırsız cariye alma hakkı vardır. (Şüphesiz ki, aynı hak kadınlara tanınmamıştır. Bir kadının ancak bir kocası olabilir.)

Nisa Suresi'nin 3. ayetinde bir Müslüman erkeğin 4 tane kadın alabileceği belirtilir:

"Beğendiğiniz kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikâhlayın."[164]

Müminun Suresi'nin 5-6-7. ayetlerinde ırzını (mahremiyetini) koruyan Müslüman erkeklerin karılarının dışında cariyelerinden cinsel yararlanma hakkı olduğu belirtilir:

"*Müminler gerçekten kurtuluşa ermişlerdir. (...) Onlar ki, ırzlarını korurlar.* ***Ancak eşleri ve ellerinin altında bulunan cariyeleri*** *bunun dışındadır. Onlarla ilişkilerinden dolayı kınanmazlar*."[165]

Bu düşünce Meâric Suresi'nin 29-30. ayetlerinde aynı biçimde dile getirilir.

"*Onlar, mahrem yerlerini koruyan kimselerdir.*

---

[162]Ahzâb Suresi / Ayet 50, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy. 423.
[163] Ali Himmet Berki-Osman Keskioğlu, Hazreti Muhammed ve Hayatı, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2010, sy.203.
[164] Nisa Suresi/Ayet 3, *Kur'an Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, sy.16.
[165] Müminun Suresi/Ayet 1,5,6,7, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.341.

*Ancak eşleri, yahut **sahip oldukları cariyeleri** başka. Çünkü onlar (eşleri ve cariyeleri ile olan ilişkileri konusunda) kınanmazlar.*"[166]

Demek ki, Müslüman erkeklere 4 kadın ve ellerinin altında ne kadar cariye bulundurabilirse serbestlik tanınmıştır. Şüphesiz ki, cariyelerin bedenlerinden yararlanma hakkı da!

***

Tanrı, Hz.Muhammed'e ve diğer Müslümanlara tanıdığı sınırsız cariye hakkı konusunda eşittir. Ama evlenebilecek kadın sayısı konusunda eşit değildir.

Hz.Muhammed'in İslam felsefecilerinin de kabul ettiği hanımları şunlardır:

-Hatice

-Sevde Bint-i Zem

-Ayşe

-Hafsa

-Huzeyme kızı Zeynep

-Haris kızı Cüveyriye

-Zeynep Bint-i Cahş

-Ebu Süfyan kızı Ümmü Habibe

-Safiye

-Haris kızı Meymune

-Ümmi Seleme

Burada Hz.Muhammed'in oğlunu doğuran cariye Mariye'yi saymazsak 11 hanım söz konusu.

Böylece Nisa Suresi'nin üçüncü ayetini Hz.Muhammed aşmış oluyor. Tanrı'nın, Hz.Muhammed'e özel hak tanıması gerekiyor. Ahzâb Suresi'nin 50 ayeti bu ayrıcalığı tanıyor. Aktarıyoruz:

"*Ey Peygamber! Biz sana mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunan kadınları, seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını ve teyzelerinin kızlarını sana helâl kıldık."*[167]

Ahzâb Suresi Medine döneminde inen (iniş sırasına göre 97.) suredir. Bu ayet geldiği zaman Hz.Muhammed'in zaten 8-9 hanımı var. Bu ayetle birlikte Tanrı'nın, Hz.Muhammed'e sınırsız

[166] Meâric Suresi/Ayet 29, 30, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.568.
[167] Ahzâb Suresi/Ayet 50, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.423.

kadın alma hakkı tanıdığı söylenebilir. Tanrının ganimet olarak verdiği kadınlarla kastedilen cariyelerdir; zaten onda bir sınır yoktur.

Tanrı yine Müslümanlar arasındaki eşitliği bozmuş oluyor. Hz.Muhammed'e özel hak tanıyor. İslam felsefecileri bu tür imtiyazı doğru bulurlar; bunu, Tanrı'nın Hz.Muhammed'in rahatını düşündüğü için yaptığını söylerler. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bu ayetle ilgili yaptığı yorumda şu açıklamayı buluyoruz:

*"Hz. Peygamberin hiç olmazsa **aile hayatında rahat olabilmesi** (...) için **kendisine özgü olmak üzere** bahşedilen ruhsatlar sınırlanmıştır: **Dörtten fazla olan eşlerle evlenmesinin helâl olması.**"*[168]

Böyle bir açıklamayı kabul etmek, İslam felsefesinin diğer Müslümanların aile hayatında rahat olmasını düşünmediğini kabul etmekle özdeştir. Oysa Tanrı'nın bütün Müslümanlara eşit mesafede durması gerekmez mi?

Yeri gelmişken belirtelim: Hz.Muhammed'den sonra halife olanların üçü (Ömer, Osman, Ali) Hz.Muhammed'in yolundan gitmişler ve dörtten fazla hanımla evlenmişlerdir. Ömer 15, Osman 10, Ali 9 kadınla evlenmişlerdir. Bunlar için özel bir ayet olmamasına rağmen Nisa Suresi'nin 3. ayetine aldırmamışlardır. Örneğin Halife, Hz. Ali'nin özel hayatı hakkındaki bilgiyi Prof. Hakkı Dursun denetiminde hazırlanan *Doğuştan Günümüze İslam Tarihi* isimli kitabın 2. cildinde bulmak mümkündür. Hz. Ali'nin eşleri bu kitapta şöyle sıralanıyor:

"Hz. Fatma'dan sonra,

- Kilab oğlu Amir kabilesinden Ümmül-Benin; Bu eşinden dört oğlu oldu.

- Temim kabilesinden Leyla; iki oğlu oldu.

- Hasami kabilesinden Esma; iki oğlu oldu.

- Cuşem kabilesinden Sahba; Bir oğlu ve bir kızı oldu.

- Ebu'l As'ın kızı Ümame; Bu Ümame, aynı zamanda Peygamber'in kızı Zeynep'ten dolayı torunudur. Muhammed adında bir oğlu olmuştur.

- Cafer-el Hanefi'nin kızı Havle; Muhammed Hanefi adlı bir oğul.

- Urve'nin kızı Ümmü Said; Bir kız ve bir oğlu olmuştur.

- Kelb kabilesinden İmrül Kays'ın kızı Mihyadı Cariye adlı bir kız.

Böylece Hz.Ali'nin Hz.Fatma'dan doğan iki oğlan iki kızının yanı sıra, Hz.Fatma'nın ölümünden sonra evlendiği sekiz hanımından ve başka cariyelerinden 17 kızı ve 12 oğlu daha olmuştur."[169]

---

[168] Kur'an Tefsir IV, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, sy. 395.

[169] Aktaran Nejat Birdoğan, *Doğuştan Günümüze İslam Tarihi, Cilt 2*, aktarma *Pir Sultan Abdal Kültür Sanat Dergisi*, 1998, s.54.

Demek ki halifeler, kutsal kitabın en fazla 4 kadınla evlenme emrini tanımamışlardır.

***

Tanrı'nın, Hz.Muhammed'e sınırsız kadın alma hakkını Ahzâb Suresi'nin 50. ayetiyle bağışladığını yukarda anlattık. Ne var ki, bu ayetten önce mi, sonra mı geldiği belli olmayan başka bir ayet var. Bu ayette, Hz.Muhammed'in evli olduğu kadınların dışında artık başka kadınlarla evlenmemesi isteniyor. Aynı surede geçen 52. ayet şöyle:

"*Bundan sonra, güzellikleri hoşuna gitse bile başka kadınlarla evlenmek, eşlerini boşayıp başka eşler almak sana helâl değildir. Ancak sahip olduğun cariyeler başka*!"[170]

Bu ayet geldiği zaman zaten Hz.Muhammed'in çok hanımı var. Burada bir sorun yok. Bu ayet daha önce aktardığımız Ahzâb Suresi'nin 50. ayetiyle çelişki halinde.

Bu ayet ne zaman inmiş olursa olsun (ister 50. ayetten önce, ister sonra) çelişki ortadan kalkmıyor.

Ahzâb Suresi'nin 50. ayeti: Sınırsız kadınla evlenebilirsin, diyor.

Ahzâb Suresi'nin 52. ayeti: Sınırsız kadın alamazsın, diyor.

İslam felsefesinin bir çelişkisi daha deyip geçelim.

***

Tanrı, Hz.Muhammed'in hanımlarının namusuna çok düşkün olduğunu gönderdiği özel ayetlerle belli eder. Hz.Muhammed'in evine gelen misafirler Hz.Muhammed'in hanımlarından bir şeyler istediklerinde, bunu perde arkasından istemelidir. Yani Hz.Muhammed'in hanımlarıyla direkt bir kontağa girmemelidir. Erkek ve kadın arasında şehvet duyguları ortaya çıkmamalıdır.

"*Ey iman edenler!(...)*

Peygamberin hanımlarından bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin. Böyle davranmanız hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temizdir."[171]

Peygamberin hanımları erkeklerle konuşurken, yumuşak edayla konuşmamalıdır. Kalbinde bozukluk olan erkek bir ümide kapılabilir(!)

"*Ey Peygamber hanımları! (...)*

Sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki, kalbinde çürüklük olan kimse ümide kapılmasın."[172]

[170] Ahzâb Suresi/Ayet 52, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.424.
[171] Ahzâb Suresi/Ayet 53, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.424.
[172] Ahzâb Suresi/Ayet 32, *Kur'an Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, sy.424.

Peygamberin hanımları evlerinde oturmalı, dışarı çıkmamalıdır. Ayrıca açık saçık giyinmemelidir. (Cahiliye döneminde, yani İslam öncesi dönemde kadınların açık saçık giyinmesine Tanrı'nın karşı olduğunu bu ayetten ayrıca öğreniyoruz.)

"*Ey Peygamber hanımları! (...)*

Evlerinizde oturun. Önceki, Cahiliye dönemi kadınlarının açılıp saçıldığı gibi siz de açılıp saçılmayın."[173]

***

Tanrı, Hz.Muhammed'in hanımlarının Hz.Muhammed'in sözünden çıkmamasını ister. Yanlış davranışta bulunup çirkinlik yapan Hz.Muhammed'in hanımları iki kat daha fazla cezalandırılacaktır:

"*Ey Peygamber hanımları!*

İçinizden kim apaçık bir çirkinlik yaparsa, onun cezası ***iki kat*** *verilir. Bu Allah'a göre kolaydır."*[174]

Tanrı, peygamberin eşlerinin ittifak kurarak Hz.Muhammed'e karşı cephe almasına karşıdır. Bu durumda Tanrı, Hz.Muhammed'e sahip çıkacaktır: Hz.Muhammed onları boşarsa, Hz.Muhammed'e yeni eşler verecektir.

"Ey Peygamber eşleri! (...)

Eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka çıkarsanız bilin ki, Allah onun yardımcısıdır. (...)

Eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona, sizden daha hayırlı (...) ***dul ve bakire eşler*** *verebilir.*"[175]

Tanrı Hz.Muhammed'in eşlerini açıkça korkutup, tehdit etmektedir. Ayrıca Hz.Muhammed onları boşarsa, bu hanımların başka erkeklerle evlenmeleri olanaksızdır. Çünkü Tanrı bu kadınları, Ahzâb Suresi'nin 6 ayetiyle Müslümanların anası ilân etmiştir. Müslümanlar analarıyla evlenemeyeceğine göre, Hz.Muhammed'in hanımları, ölünceye kadar bir daha evlenemeyeceklerdir.

"Peygamber, müminlere kendi canlarından önce gelir. ***Onun eşleri de Müminlerin analarıdır.***"[176]

Hz.Muhammed'in eşlerinin önündeki tek çıkış yolu, uslu uslu oturup, Hz.Muhammed'e hizmet etmeleridir.

Bu bölümde şimdiye kadar aktardığımız ayetler gösteriyor ki; Tanrı, Hz.Muhammed'in her şeyiyle ilgilenmekte ve ona uygun ayet göndermektedir.

---

[173] Ahzâb Suresi/Ayet 32-33, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.421.
[174] Ahzâb Suresi/Ayet 30, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.420.
[175] Tahrim Suresi/Ayet 4, 5, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.559.
[176] Ahzâb Suresi/Ayet 6, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, sy.417.

İslam felsefesi bu ayetleri olağan karşılasa da, bilimsel felsefe açısından Tanrı fikrini zora sokan bildirimlerdir. Eşitlikçi bir Tanrı'nın bütün insanlara aynı davranması gerekir.

SONUÇ

Hz. Muhammed 40 yaşında peygamber olarak seçilmiştir. Kutsal kitabın bildirdiğine göre: Hz. Muhammed peygamber seçilmeden önce imanlı değildi; din açısından yanlış yoldaydı. Peygamber olduktan sonra Müslüman oldu.

Kur'an'ın Mekke'de gelen ayetlerine göre; Hz. Muhammed başlangıçta Arap toplumuna peygamber olarak gönderilmiştir.

Müslümanlık güçlendikten sonra Hz. Muhammed bütün insanlığın peygamberi ilan edilmiştir. Hz. Muhammed'in yaşamında iki farklı dönemden söz edebiliriz.

-Müslümanlığın güçsüz olduğu Mekke dönemi.

-Müslümanlığın güçlendiği Medine dönemi.

Müslümanlığın güçsüz olduğu Mekke döneminde, Hz. Muhammed diğer dinlere karşı yumuşak, özgürlükçü bir tavır sergilemiştir. Müslümanlığın güçlendiği Medine döneminde diğer dinlere sert bir tutum göstermiştir.

Kutsal kitapta Hz. Muhammed'e ayrıcalıklı bir konum verilmiştir. Hz. Muhammed'e maddi ayrıcalıklar tanınmıştır. Savaşta elde edilen ganimetlerin beşte biri Hz. Muhammed'e ve onun yakınlarına aittir. Ayrıca cihada savaşmaksızın kazanılmış mallar, ganimetler sadece Hz. Muhammed'e aittir.

***

İslam felsefesi evlilikte kadına mehir (maddi bir karşılık) verilmesini zorunlu kılmıştır. Ama Hz. Muhammed'i bu zorunluluktan kurtarmıştır. Hz. Muhammed mehir vermeden kadınlarla evlenebilir.

İslam felsefesi Müslüman bir erkeğin dört kadınla evlenebileceğini kabul eder. Ne var ki, Hz. Muhammed için böyle bir sınır yoktur. Dörtten fazla kadınla evlenebilir; ki evlenmiştir.

İslam felsefesi erkek cinsini, kadın cinsinin üzerinde görür. Kocalarının emirlerine uymayan kadınlarına sert davranılmasını ister.

Kutsal kitap, Hz. Muhammed'in hanımlarını özellikle uyarır: Hz. Muhammed'in buyruklarına karşı gelmemeleri için! Hz. Muhammed'in hanımlarını, tüm Müslümanların anası sayar. Yani Hz. Muhammed eşlerini boşarsa artık onlar bir daha evlenemezler. Bu da Hz. Muhammed'e tanınmış fazladan bir haktır.

Sonuç olarak denebilir ki, İslam felsefesi açısından bütün Müslümanlar eşit düzeyde değildir. Peygamber diğer Müslümanlardan daha fazla haklara, ayrıcalıklara sahiptir. Eşitlikçi bir felsefe için bu sorundur. İslam felsefesi Hz. Muhammed'e tanınan ayrıcalıkları onaylar; bunu sorun olarak görmez; eşitlikçi felsefenin karşısında konumunu sabitler.

KAYNAKÇA

Abdülgaffar Aslan, *Kur'an Ekseninde Fakirlik Problemi*, Fakülte Kitapevi, 2003.

Abdülkerim Abdülkadiroğlu-Nuran Abdülkadiroğlu, *Mehmet Akif'in Kur'an-ı Kerim'i Tefsiri*, Diyanet İşleri Bakanlığı Yayınları, 1991.

Adem Tatlı, *Evrim ve Yaratılış*, Nesil Yayınları, 2008.

Ağaoğlu Ahmet, *İslamiyette Kadın*, Birey ve Toplum Yayınları, 1985.

Ahmed Hulûsi, *Dua ve Zikir*, www.kuraniste.org, 2012.

Ahmet Kul, *Peygamber Efendimizın Yüce Ahlakı*, Misvak Neşriyat, 2009.

Ahmet Lütfi Kazancı, *Hudeybiye Ufuklarına Doğru Yükseliş*, Ensar Yayınları, 2012.

Alexandre Meinesz, *Yaşam Nasıl Başladı (Evrimin Üç Kökeni),* ODTÜ Yayınları, 2010.

Ali b.Rabben et-Taberi,*Hazreti Hz.Muhammed'in Peygamberliğinin Delilleri*, Ensar Neşriyat, 2012.

Ali Bulaç, *İslam Dünyasında Düşünce Sorunları*, Çıra Yayınları, 2012.

Ali Himmet Berki-Osman Keskioğlu, *Hz.Muhammed ve Hayatı*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2010.

Ali Kemal Belvivanlı, *İslam Prensipleri*, Marifet Yayınları, 1995.

Ali Şeriati, *Kur'an'a Bakış*, Fecr Yayınları, 2013.

Ali Şeriati, *Medeniyet ve Modernizm*, Bir Yayıncılık, 1985.

Alparslan Açıkgenç, *İslam Medeniyetinde Bilgi ve Bilim*, İslam Araştırmaları Merkezi Yayınları, 2006.

Andre Brahic-Paul Tapponier-Lester R. Brown-Jacques Girardon, *Yerkürenin En Güzel Tarihi*, Türkiye İş Bankası Yayınları, 2012.

Arif Tekin, *İslam'da İçki*, Berfin Yayınları, 2013.

Arif Tekin, *Kur'an'da Kadın ve Hz.Muhammed'in Hanımları,* Berfin Yayınları, 2010.

Arif Tekin, *Kur'an'ın Kökeni,* Berfin Yayınları, 2009.

Arif Tekin, *Kur'an'da Allah*, Berfin Yayınları, 2009.

Arif Tekin, *Kutsal Kitaplar ve Dinler*, Berfin Yayınları, 2010.

Arif Tekin, *Sumerler'den İslam'a Kutsal Kitaplar ve Dinler*, Berfin Yayınları, 2010.

August Bebel, *Hz.Muhammed ve Arap-İslam Kültürü Dönemi*, Bordo-Siyah Yayınları, 2003.

Bünyamin Erol, *Örnek Bir Lider Hz. Peygamber*,Türkiye Diyanet Vakfı, 2010.

Çağlar Sunay*, Evren*, Bilim ve Gelecek Kitaplığı, 2011.

Cahit Eriş, *Allah'ın Varlığı ve Birliği*, Gülhane Yayınları, 2010.

Cemil Sena, *Hazreti Hz.Muhammed'in Felsefesi*, Remzi Kitapevi, 1971.

Cemil Sena, *Tanrı Anlayışı*, Remzi Kitapevi, 1978.

Deniz Şahin, *Yaşamın Tarihi*, Bilim ve Gelecek Kitaplığı, 2011.

Desmond Morris, *Çıplak Maymun*, İnkilap Kitapevi, 2009.

Doç.Dr.Fatih Çollak, *Kur'an-ı Kerim'in Faziletleri*, Üsküdar Yayınevi, 2011.

Donald R. Hill, *Gökyüzü ve Bilim Tarihi,* Boyut Yayınları, 2010.

Ebu'l-Hasen En-Nedvi, *Kur'an'da Adı Geçen Peygamberler*, Risale Yayınları, 2008.

Eda Bildek, *Aşkın Peygamberi Hz.Muhammed*, Mla Kitap, 2011.

Ekrem Demirli, *İslam Metafiziğinde Tanrı ve İnsan*, Kabalcı Yayınları, 2009.

Erdoğan Aydın, *İslamiyet ve Bilim*, Kırmızı Yayınevi, 2008.

Erdoğan Aydın, *İslamiyetin Ekonomi Politiği*, Kırmızı Yayınevi, 2008.

Erdoğan Aydın, *Kur'an ve Din*, Kırmızı Yayınevi, 2008.

Ergun Candan, *Kıyamet Alâmetleri*, Sınav Ötesi Yayınları, 2004.

Ethem Ruhi Fığlalı, *İmam Ali*, Türkiye Diyanet Vakfı, 2012.

F.E.Peters, *Musevilik- Hıristiyanlık -İslamiyet*, Neden Kitap Yayınevi, 2010.

Faik Bulut, *Allah Devletinde Demokrasi*, Tümzamanlar Yayıncılık, 1993.

Fatih Çollak, *Kur'an-ı Kerim'in Faziletleri*, Üsküdar Yayınevi, 2011.

Fuat Aydın, *Batı İslam Algısının Arkeolojisi*, Eski Yeni Yayınları, 2011.

H. Musa Bağcı, *Beşer Olarak Hz.Peygamber*, Ankara Okulu Yayınları, 2012.

Hasan Aydın, *İslam Düşünce Geleneğinde Bilgi Kuramı*, Naturel Yayınları, 2005.

Humberto R. Maturana-Francisco G. Varela, *Bilgi Ağacı,* Metis, 2010.

Hz.Muhammed Hamidullah, *Allah'ın Elçisi Hz.Muhammed*, Beyan Yayınları, 2005.

Hz.Muhammed İkbal, *İslam Düşüncesi*, Külliyat yayınları, 2008.

Hz.Muhammed Kutub, *İslamın Etrafındaki Şüpheler*, Tuğra Neşriyat, 1991.

İbrahim Agâh Çubukçu, *İslam ve Çağdaşlaşma*, TC Kültür Bakanlığı Yayınları, 2002.

İbrahim H. Karslı, *Din Adamı,* Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 2010.

İlhan Arsel, *Cahiliye*, Kaynak Yayınları, 2007.

İlhan Arsel, *Din Adamları*, Kaynak Yayınları, 1996.

İlhan Arsel, *Hz.Muhammed'e Göre Hz.Muhammed*, Kaynak Yayınları, 2000.

İlhan Arsel, *İslama Göre Diğer Dinler*, Kaynak Yayınları, 2005.

İlhan Arsel, *Kur'an'ın Eleştirisi (III cilt)*, Kaynak Yayınları, 2001, 2008, 2010.

İlhan Arsel, *Kur'andaki Kitaplılar*, Kaynak Yayınları, 1999.

İlhan Arsel, *Kur'andaki Tanrı*, Kaynak Yayınları, 2007.

İlhan Arsel, *Müslümanlık Sınavı*, Kaynak Yayınları, 2002.

İlhan Arsel, *Şeriat İnsan ve Akıl*, Kaynak Yayınları, 2007.

İlhan Arsel, *Şeriat ve Eşitsizlik*, Kaynak Yayınları, 2008.

İlhan Arsel, *Şeriat ve Kadın*, Kaynak Yayınları, 2008.

İlhan Arsel, *Şeriatçıyla Mücadelenin El Kitabı*, Kaynak Yayınları, 2008.

İlhan Arsel, *Şeriatın Getirdiği Hoşgörüsüzlük*, Kaynak Yayınları, 2008.

İlmihal-İman ve İbadetler cilt 1,Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 2012.

J. Jomier'den Sâkib Yıldız, Tevrat İncil ve Kur'an, Dergah Yayınları, 1980.

Jonas Svensson, *Människans Muhammed*, Molin & Sorgenfrei Akademiska, 2015.

Joseph Silk, Evrenin Kısa Tarihi, TÜBİTAK Bilim Kitapları, 2013.

Kur'an Türkçe Meâl ve Tefsir V cilt, çev. H.Karaman – M.Çağrıcı – İ.K.Dönmez – S.Gümüş, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007.

Kur'an'ı Kerim Çözümü, çev. Ahmet Hulisi, Kitsan, 2010.

Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Elmalılı M.Hamdi Yazır, Sentez Yayınları, tarihsiz.

Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Halil Altuntaş - Muzaffer Şahin, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006.

Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Yaşar Nuri Öztürk, Hürriyet, 1994.

Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Yaşar Nuri Öztürk, Yeni Boyut Yayınları, 2004.

Kur'an'ı Kerim ve Yüce Meâli, çev. Süleyman Ateş, Vatan, 1975.

Kur'an'ı Kerim, çev. Hasan Basri Çantay, Risale, 1993.

Kur'an'ı Kerim'in Türkçe Anlamı, çev. Ömer Dumlu Hüseyin Elmalı, İzmir İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, 2004.

Marcus Chown, *Atomların Dansı*, Alfa Yayınları, 2011.

Maxime Rodinson, *Hz.Muhammed,* Doruk Yayımcılık, 2008.

Mehmet Bayrakdar, *İslamda Bilim ve Teknoloji Tarihi*, Rehber yayınları, 1989.

Mehmet Doğramacı, *Kur'an'ın Kalbinden Hayatın Kalbine Yürüyüş*, Kitsan Kitap, 2011.

Mehmet Doğru -Şerif Benekçi, *Peygamber Efendimizin Hayatı*, Damla Yayınevi, 2006.

Mehmet Göktaş, *Devletsiz İslam*, İstişare Yayınları, 1992.

Mehmet Niyazi, *İslam Devlet Felsefesi*, Ötüken Yayınları, 2010.

Metin Hotinli, *Büyük Patlama Kuramı*, Bilim ve Gelecek Kitaplığı, 2012.

Metin Özbek, *İnsanın Tarih Öncesi Evrimi*, Bilim ve Gelecek Kitaplığı, 2011.

Muazzez İlmiye Çığ, *Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sumer'deki Kökeni*, Kaynak Yayınları, 2009.

Musa Hüb, *Miraç Gecesi (Arş'a Cıkan Aşk),*Akasya Kitap, 2008.

Musa Kazım Gülçür, *Kur'an'da Karakter Eğitimi*, Işık Yayınları, Ekim 1994.

Mustafa Caymaz, *Günümüzün Nuru Hz.Muhammed*, Akçağ Yayınları, 2010.

Mustafa İslamoğlu, *Kur'an Sûrelerinin Kimliği*, Akabe Vakfı Yayınları, 2012.

Mustafa Karataş, *Kul Peygamber (Hz.Muhammed),* Nûn Yayıncılık, 2010.

Mustafa Necati Bursalı, *Ehli Beyt'in Mübarek Hanımları*, Ailem Yayınları, 2007.

Mücteba Uğur, *Hicri Birinci Asırda İslam Toplumu*, Çeri Yayınları, 1980.

Orhan Hançerlioğlu, *Felsefe Ansiklopedisi, cilt III*, Remzi Kitapevi, 1977.

Orhan Hançerlioğlu, *Felsefe Sözlüğü*, Remzi Kitapevi, 1993.

Osman Mutluel, *Kur'an ve Estetik*, Ötüken Neşriyat, 2010.

R.Yürükoğlu, *Okunacak En Büyük Kitap İnsandır*, Alev Yayınları, 1990.

Richard Dawkins, *Tanrı Yanılgısı*, Kuzey Yayınları, 2012.

Roy Jackson, *İslamda 50 Önemli İsim*, Ayrıntı Yayınları, 2012.

Sabri Yazıcıoğlu, *İslam Dini ve Kur'an*, İlke Ofset, 1993.

Sadık Kılıç, *Kur'an-Dildeki Sonsuz Mucize*, Gelenek Yayıncılık, 2003.

Sadreddin Gümüş, *Kur'an Tefsirinin Kaynakları*, Kayıhan Yayınları, 1990.

Sait Alpsoy, *Bir İnsan Olarak Hz.Muhammed*, Alem Yayıncılık, 2011.

Şeriati Ali, *Dine Karşı Din*, Fecr Yayınları, 2014.

Şeriati Ali, *İslam ve Sınıfsal Yapı*, Fecr Yayınları, 2012.

Şeriati Ali, *Kur'an'a Bakış*, Fecr Yayınları, 2013.

Server Tanilli, *İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi?*, Say, 1991.

Thomas S. Kuhn, *Kopernik Devrimi,* İmge Kitapevi, 2007.

Turan Dursun, *Din Bu*, *Cilt II*, Kaynak Yayınları, 1990.

Turan Dursun, *Kur'an Ansiklopedisi, Cilt III, V, VII*, Kaynak Yayınları, 1997, 1998.

Turan Dursun*, Kur'an*, Kaynak Yayınları, 1995.

Turan Dursun, *Kutsal Kitapların Kaynakları,* Kaynak Yayınları, 2010.

Turan Dursun*, Tabu Can Çekişiyor Din Bu 1*, Kaynak Yayınları, 1994.

Yakup Üstün, *Peygamberimiz Hz. Muhammed*, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 1997.

Yaşar Nuri Öztürk, *101 Soruda Kur'an*, Hürriyet Yayıncılık, 1988.

Yaşar Nuri Öztürk, *Allah Kelamı Ayetler*, Hürriyet Yayıncılık, 1988.

Yaşar Nuri Öztürk, *Kendi Sözleriyle Hz.Muhammed*, Hürriyet Yayıncılık, 1989.

Zakir Barutçu, *Tevrat, Zebûr İncil ve Kur'an-ı Kerim'deki Ortak Âyetler*, 2002.

Zekai Konrapa, *Peygamberimiz-İslam Dini ve Aşere-i Mübeşşere*, T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, 2012.

Ziauddin Sardar – Zafar Abbas Malik, *Hz.Muhammed*, Noktakitap, 2008.

Ziya Kazıcı, *Müslüman-Hıristiyan İlişkileri Tarihi*, Kayahan Yayınları, 2011.

Ömer Dumlu, Rıza Savaş, *Kur'an Atlası*, Ankara Okulu Yayınları, 2007.

ARKA KAPAK

İslam felsefesinin en büyük önderi Hz.Muhammed'dir. Peygamber Hz. Muhammed'in hayatını anlatan binlerce kitap vardır. Ne yazık ki, bunların çoğunluğu birbirinin kopyasıdır. Hz. Muhammed'in hayatı konusunda resmi bir tarih oluşmuştur.

Bu çalışma resmi tarihin dışına çıkarak Hz. Muhammed'i bilimsel gözle ele almaktadır. Gerçekleri diyalektik yöntemle ortaya sermektedir.

Bu kitabın amacı, İslam felsefesinin kutsal kitabına dayanarak, Hz. Muhammed'in bu felsefe içindeki yerini saptamaktır. Hz. Muhammed'in İslam felsefesinin doğuş tarihindeki önemli rolünü göstermektir.